

தனியார்

பு. நூல்

தனியார்

“ ஆழியும் கழியும் ஆன எழநாட்டை
அந்தியக் கொண்ணயர் அடித்துச்செல்லவோ?
நாழிகை கொற்று நாட்கள் கழியுமுன்
நாட்கள் கிருந்ததைத் தடுத்தவேண்டும்”

கலை - இலக்கியம் - அறிவு

FOR
ANYTHING IN
COMMERCIAL ARTISTIC or
MULTI-COLOUR PRINTING
CONTACT

The
Navalan Pathippakam

Nallur, Jaffna.

* * *

எவ்விதமான அச்சு வேலைகளானதும்
சிறந்த முறையில், குறுகிய காலத்தில்
கண்கவர் வர்ணங்களில் பதிப்பதற்கு

நாவலன் பதிப்பகம்

நல்லூர்,

யாழ்ப்பாணம்.

தரும் மிகக் போட்டோக்களுக்கு

தரன்

ஸ்ரூடி யோ

9. நவீன சந்தை [மேல்மாடி] யாழ்ப்பாணம் :

வடமாகாணத்தில் :

சிலக் ஸ்ரீ நீண்

போன்ற அச்சிடுபவர்கள்,

பிழகு:

★ முதிங் சிலை

★ நூத் ஜெ

★ செப்பி திருச்சாலை

★ புதிலோக்கல் தயாரிப்பாளர்கள்

தரன் ஸ்ரூடி யோ
9. நவீன சந்தை [மேல்மாடி] யாழ்ப்பாணம்

தரன் ஸ்ரூடி யோ

9. நவீன சந்தை [மேல்மாடி] யாழ்ப்பாணம்.

களவிக்கு எமது வாழ்த்துக்கள் !

விவசாயிகளுக்குத் தேவையான

★ உருக்கலைகள்

★ கிருமிநாலி வகைகள்

★ தேவி கருவி

என்பனவற்றுக்கு தொடர்பு கொள்ளுக்கள் :

நாதன் ஸ்ரோர்ஸ்

விகுவயடு : யந்தன்

உங்கள் மோட்டார் வரகனங்களில்
பற்றறிகளைச் சோகப் பராமரிக்க

துரை அண் கோவர்க்

வினையம் செய்யுங்கள்,
பற்றறி பழுதுபார்ப்பு
பராமரிப்பு

ஆசியவற்றில் பல வகுட
அனுபவம் பெற்றவர்கள்

உங்களது தள்ளுத் தயதிலும் கட வாசனத்தை நன்றாக்காதது

'டெகனைற்' பற்றறி ஒன்றே

விரூவுகளுக்கு :

துரை அண் கோ.

23/3, ஸ்ரூப்ஸ்லி வீதி
வாழ்ப்பாணம்.

தினை :

வாழ்ப்பாணம்,
பாட்டாண்.

ASOKANS

WHOLESALE AND RETAIL
DEALERS IN TEXTILES

இன்றும் என்றும் அழகுடன் தீவிர
இன்று வினையம் செய்யுங்கள்

அசோகன்ஸ்

65, காசல் வீதி,
கண்ணடி.

தினை : **தீவிரம்**

179, சென்ற மார்க்கட்,
கண்ணடி.

Agromore

VAVUNIYA

வினையிகளுக்குத் தேவையான

நார்க்கல்லைவகள்

கிருமிநாசினிகள்

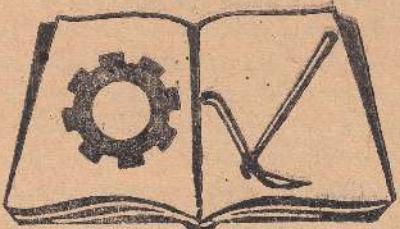
களொநாசினிகள்

தீவிரமாக :

அக்டூரேமோ

1-ம் குறுக்குத் தெரு,
வாழ்வியா.

காவி

நாறு சிந்தனை மலரட்டும்
நாறும் கீழ்மைகள் தசரட்டும்

பீ - 1

திதிகை - ஆணி 1974

பீ - 1

இந்து சமுத்திரம் மேலாதிக்க வஸ்லரசுகளும்

இந்து சமுத்திரம் இன்று உலகின் கவனத்தைப் பெற்றும் கலர்ந்துள்ளது. அங்கிருந்து வீகம் காற்று இன்று எமக்கு இனிமையாக இல்லை. அந்தக் காற்றில் யுத்த தயாரிப்புகளின் அபாய ஒலிகள் கயந்து வருகின்றன. அமெரிக்க-பிரிட்டிஷ் ரகாதிபத்திய வாதிகள் கட்டாக அமைத்து வரும் யுத்த தளங்களின் ஒலிகளும், சோவியத் தசுக ரகாதிபத்திய வாதிகளின் போர்க் கப்பல்களின் பேரிரைச்சலும் எமது செலிகளை அதிரவைக்கின்றன. ஆம், அமைதி நிறைந்த இந்த சமுத்திரத்தில் மேல் போர் மேங்கள் உவிந்தவன்னுள்ளன.

"குரியன் அல்தமிக்காத" பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் ஆதிகத்திலிருந்துவரும் இந்த சமுத்திரத்தை தமது பிடிக்குள் கொண்டு வருவதற்காக உன்று அமீரிக்க-சோவிய ரகாதிபத்திய வாதிகள் முயல்கின்றனர். அவர்கள் உலக மக்களை அடிமைப் பகுத்துவதின் ஒன்றிணையும் அதே வேலையில் உவரைப் பங்கு போடுவதில் போட்டு போடுகின்றனர்.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் பின்னால் உலகை ஆதிக்கம் செய்வதில் உச்சக் கட்டத்திற்கு வளர்ந்த அமெரிக்க ரகாதிபத்தியம், உலகம் உழை தும் கொடிய ஆக்கிரமிய்பு யுத்தங்களை கட்டவிட்டது

நீதா வியா:

ஒரு வருடம்
தபாற செலவுடன் 3 ட. 50 ர.
கவிப் பிரதி 75 ர.

க்ஷத, கல்கதைகளில் காணப் படும் பெயர்களும் சம்பவங்களும் கற்பணை வே. டட்டுமராகவின் கருத்துக்களுடைய அதை ஆசிரியர் களே பொறுப்பாரா.

விட்டு வந்துள்ளது. அதேவேளையில் மாஸ் கோஸ் அதிகார பிடத்தை கைப்பற்றிய கு-ஷ்டேவ்—பிரஸ்னேவ் கும்பஸ் சோவியத் சூனியனை உகை உழைக்கும் மக்களின் அணி சிலிருந்து பிரித்தெடுத்து அந்நாட்டை ஒரு மேலாதிக்க வல்லரசாக—சமூக ஏகாதிபதி தியமாக வரைத்து எடுத்துள்ளது. அவர்கள் உதட்டிஸ் சமாதானங்க்கை உச்சரித்துக் கொண்டுத் தட்டுமுறையில் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக மாறியுள்ளனர். பல நாடுகளில் சதி, நாசவேலை, கவிடப்பு என்பனவற்றை நடாத்தி வந்ததுடன் செக்டோன்லோவாக சியா, போனாந்து போன்ற சுக் 'சோஷலிச நாடுகள்' மீது நேரடி இராணுவ ஆக்கிரமிப்பும் நடாத்தியுள்ளனர். இந்தோசிலை, பாலஸ்தீன் போன்ற பகுதிகளில் தேசிய சிடெக்ஸ் இயக்கங்களின் சமூத்தைத் திடை வதற்காக அமெரிக்க ஏகாதிபதி தியவாதிகளுடன் வெட்கமின்றிக் கூட்டுச் சேந்துள்ளனர். இவாறு உகை மக்களின் பெரும்கண்டளத்துக்குள்ளான அமெரிக்க—சோவிய மேலாதிக்க வாதிகள் இன்று இந்து சமூக்திரப் பகுதியில் தமது ஆடிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு முயல்கின்றனர்.

ஏற்கனவே சோவியத்—இந்திய நட்புறவு உடன்படிக்கை என்ற இராணு வடிடன்படிக்கையின்குலம் இந்தசமூத்திரப் பகுதியில் தமது பகுத்தை சோவியத் சமூக ஏகாதிபதியைக் காடிகள் பலப்படுத்தியுள்ளனர். தமது ஆடிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக, இந்திய தேச வீஸ்கரிப்பு வாதிகளுடன் இணைத்துபாகிஸ்தானை இருக்கூக்கி 'பங்களாதேஷ்' என்ற காலனியை உருவாக்கியுள்ளனர். ஆப்கானில் கானில் அரசின்மீது குதி ஒன்றை உருவாக்கி தமது கையாட்டுளை பதவிக்குக் கொண்டுவந்துள்ளனர். இந்து சமூத்திரப் பகுதியிலுள்ள பல நாடுகளின் அரசாங்கங்களை பயமுறுதல், தீர்ப்பந்தம் என்பனவற்றின் உலம் தமது பிடிக்குள் வைக்கிறுக்க முயல்கின்றனர். இந்து சமூத்திரத்தில் முப்பதுக்கும் அடிக்கான போர்க் கப்பல்களை நடமாட்டிடுள்ளனர்.

அதே வேளையில் அமெரிக்க ஏகாதிபதியவாதிகள் பிரிட்டிஷ் காலனியாகிக்க

வாதிகளுடன் இணைந்து, இந்து சமூத்திரத் தீன் மத்தியிலுள்ள டியாகோ கார்வியா என் தீவில் அனு ஆயுதத் தளமொன்றை அமைத்து வருகின்றனர். அவர்கள் எது போர்க்கப்பல்கள் இந்து சமூத்திரத்தில் வெள்ளோட்டம் ஒடுகின்றன. நற்பொருது அவர்கள் சியட்டநாயில் இட்டுக் கண்கான மக்களை அறிப்பதற்கு பாலித்த பிர-52 குண்டு வீசுக் கிழான்களையும் அங்கு நிறுத்தி வைக்க என்னியுள்ளனர்.

இந்த அமெரிக்க—சோவியத் துதிக்கப் போட்டியினுக் கீழ்த்திரப் பிராந்தி யத்திலுள்ள நாடுகளினாலும், மக்களின் துமசுதந்திரம், கயாதிபக்கியம் என்பதைப் பெரும் அச்சுறுத்தலுக் குள்ளாகியுள்ளது. இரண்டு மேலாதிக்க வல்லரக்களின் துமசுதுமிக்க கண்டித்து தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துள்ளன. இந்து சமூத்திரப் பிராந்தியம் இராணுவ ஆடிக்காரிகளால் ஒரே சமாதானப் பிராந்தியமாக இருக்கவேண்டும் என்று கொரிமுதலைத்தாக எமது நாட்டு அரசாங்கம் கூ. நா. சபையில் தீர்மானம் கொண்டுவந்தது. அத்தீர்மானம் கீழ் உட்பட 104 நாடுகளால் ஆதரிக்கப்பட்டு எகப் பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேறி யது. ஆனால் அமெரிக்கா, சோவியத்யுள்ளன, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் போன்ற அனுவல்லரக்கள் தீர்மானத்தில் வாசிகளிக்க மறுத்துவிட்டன. இதன் மூலம் அவர்கள் தமது ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களை உலக மக்கள் முன் அம்பல்படுத்தியுள்ளனர்.

ஏகாதிபதியை வாதிகள் குறிப்பாக அமெரிக்க—சோவியத் மேலாதிக்க வாதிகள் கூ. நா. தீர்மானங்களை அனுசரித்து நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அவர்கள் ஏற்கனவே உகை மக்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு எதிராக பல தடவைகள் செயல்பட்டுள்ளனர். எனவே வெற்றுத் தீர்மானங்களால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் ஏற்படப் போவதில்லை. ஏகாதிபதியை வாதிகள் என்றுமே மக்களின் கோரிக்கைகளை சமாதானமாக ஏற்றுக்கொண்டதற்கு அரசாந்தில் எத்தகையா

ரணமும் கிடையாது. அவர்கள் எமது பணிவான் சமாதானம் நிறைந்த வேண்டு கோள்களை தமது துப்பாக்கிக் குண்டுகளால் நிர்க்கின்றது விடுகிறார்கள். எனவே அவர்களும் சமூக பாஷையிலேயே நாமும் அவர்களுக்குப் பதிலளிக்கத் தயாராகவேண்டும். இந்து சமுத்திரப் பிராந்திய நாடுகளும்,

மக்களும் தமக்கிடையே நெருக்கமான ஜஸ்தியத்தைக் கட்டி வளர்த்து, ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களுக்கு எதிரான தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்துவதே இந்து சமுத்திரத்தை சமாதானப் பிராந்தியமாக பாதுகாப்பதற்கான அடிப்படை உத்தரவாதமாகும்.

தமிழராய்ச்சி மாநாட்டு சம்பவங்கள்

நான்காவது தமிழராய்ச்சி மாநாடு நடந்து முடிந்து இரண்டு மாதங்களுக்கு மேஜாகிவிட்டன. மாநாட்டின் இறுதி நாள் நிகழ்ச்சிகளின்போது ஏற்பட்ட பொலிஸ் தாக்குதல் பற்றியும், உயிர்ச் சேதங்கள் பற்றியும் விசாரணைகள் நடந்துள்ளன. பல அறிக்கைகள் வெளிவந்துள்ளன. பல வேறு அபிப்பிராயங்கள் நிலவுகின்றன. மாநாட்டுச் சம்பவங்களைப் பாலித்து பயன்டைவுதில் பல்வேறு அரசியல் சக்திகள் முயன்றுள்ளன.

எம்மைப் பொறுத்தவரையில் நிராயுத பாணியான மக்கள்மீது பொலிஸ் நடாத்திய மிருகத்தனமான தாக்குதலை நாம் வன்னமயாகக் கண்டிப்பதுடன், உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு எமது அனுதாபத் தை இதயழுவுமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அதை வேளையில் மாநாடு ஆரம்பமாவதற்குமுன் கிவிநொச்சிமகள் கலாச்ச

சாரப் பேரவை விடுத்த அறிக்கையை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம். “இம்மாநாட்டை பிறபோக்கு நோக்கங்களுக்கு பாவிப்பதற்கு அந்தீய, உள்நாட்டு பிரிவினைவாத பிறபோக்கு சக்திகள் முயன்றுவந்துள்ளதுடன், அதில் ஒரளவு வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர். தமிழ் மக்களின் மொழி, இன உரிமைகள் தீர்க்கப்படாத வரை பிரிவினை சக்திகள் மக்களைப் பகடைக் காய்களாக உபயோகிப்பார்கள் என்பது நிச்சயம். எனவே தமிழ் மக்களின் நியாயமான மொழி, இனப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதன்மூலம் பிரிவினை சக்திகளை எமது மன்னினிருந்து ஒழித்துக்கட்டுமுடியும்.

எனவே பொதுமக்கள் மீது தாக்குதல் நடாத்திய பொலிஸ்மீது விசாரணை நடத்தி தகுந்த நடபடிக்கை எடுப்பதுடன், இனி மேலும் இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படாது தடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதே வேளையில் பிரிவினைச் சக்திகளை கட்டுப்படுத்தி மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

எழுத்தாளர்களே!

உங்களின் படைப்புக்களை எமக்கு அனுப்பி வையுங்கள். எமக்கு பிரசல்யமானவர்கள், புதியவர்கள் என்ற பேத மில்லை. தரமானவைகளுக்கு நிச்சயமாகக் களம் தருவோம். பிரசரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதவைகளைத் திரும்பப் பெற விரும்புவோர். போதிய தபால் முத்திரையை இல்லைத்து அனுப்ப மறக்கவேண்டும்.

நீங்கள் அனுப்பும் கதை, கவிதை, கட்டுரைகள் மிக நீண்டவையாக இருப்பதால், தரமானவையாக இருந்தும் பிரசரிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. எனவே இன்றைய பத்திரிகைத் தாள் விலையேற்றம், தட்டுப் பாடு ஆகியவற்றை மனதிற் கொண்டு படைப்புக்களை அளவுக்கத்தமாக நீட்டாமலும் முடிந்தனவு சுருக்கமாகவும் எழுதும் படி மிகப் பணிவடன் வேண்டுகின்றோம்.

ஆசிரியர் குழு:

எண்ணெய் நெடுக்கடி

—கலாநிதி சி. சிவசேகரம்

பெற்றோலையெண்ணெய் விலையில் ஏற்பட்டுள்ள அதிக கரிப்பு முழு முதலாளித்துவ உலகையும் உலுக்கும்போது ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடியில் தினாறும் நாடுகளில் ஒன்றான இலங்கை குறுக்கப்படுவதில் அதிகமிக்க எண்ணெய் இருக்கிறது? இன்றைய எண்ணெய் அரசியல் நுழக்குப் பல பாடங்களைப் புக்கட்டுகிறது. இவற்றையும் எண்ணெய் விலைபற்றி வழங்கி வருகிற தீவு கருத்துக்களையும் இங்கு கவனிப்போம்.

நமது பிரதான உற்பத்தியான தேயிலையின் விலை ஏகாதிபத்தியத்தினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. சந்தை விதிகள் காரணமாக அதன் விலை ஏகாதிபத்தியப் பொருட்டுள்ளின் விலையை ஒப்பிடுகிறது அதிக வேகமாக வீழ்கிறது. ஏகாதிபத்திய நாடுகள் அத்தியாவசியமற்ற பொருளான தேயிலையைமட்டுமல்லாமல் அவசியப் பொருட்களான செம்பு போன்றவற்றின் விலைகளைக்கூட சர்வ உத்திய அரசியறபகடைகளாகப் பயன்படுத்தியமை ஸம்பியா, சிவ நாடுகளுக்கெதிராக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளால் தெளியாகும். உசக்குச் சந்தையில் விலைவாசிகள் மட்டுமின்ற கோடியான இராணுவ அரசியறத்தையீடுகள் மூலம் ஏகாதிபத்தியம் ஆசியா, ஆபிரிக்கா, ஈத்தின் அமெரிக்க நாடுகளை மிரட்டிச் சுரண்டவும் முடிந்தது. இதே சுரண்டல் முறை

மூலம் தமது பொருளாதாரதொறில் வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமான எண்ணெயை மலிவு விலையில் வாங்கி அதன்துணை கொண்டு தமது நாடுகளில் உற்பத்தி. வாழ்க்கைக்கரம் ஆகியவற்றை மீது கூயாந்த நிலையில் வைத்திருந்தனர். எண்ணெய் எவ்வளவு மலிவான விலையில் கிடைத்த தொகையுக்குத் தோண்டுவதற்கான செலவின் ஒரு சிறுதொகைக்கு அதை அரபுநாடுகளில் பெறலாம் எனும்படி இருந்தது. இந்த எண்ணெய் ஏற்றுமதியின் பெரும்பகுதி முக்கியமாக அரபு நாடுகளிலிருந்தும், ஈரான், இந்தோ ஜெந்தியாபோன்ற ஆசிய நாடுகளிலும், வெனிசுலாபோன்ற வத்தின் அமெரிக்க நாடுகளிலும், நெதீரியாபோன்ற ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் இருந்தே நடைபெற்றது. அமெரிக்காவிடமிருந்தும் பெருமளவில் உருவம் பெற்றன குயஸ்கால் வாய் தேசியமயம் எகிப்தை முற்றுக் கொடுத்திய விசராத முகாமிற்குள் தள்ளியது. வெபனூனில் 1957 ல் அமெரிக்க தலையீடும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் மீது அரபு மக்களது வெறுப்பை அதிகரித்தது. 1967 ல் அரபுநாடுகள் மீது இஸ்ரேலியத்துக்குதலும் அரபு பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றியமையும் அரபு நாடுகளிடையே ஒரு புதிய ஒற்றுமைக்கு வழிவகுத்தது. இது 1973 முதல் தால் மேறும் உறுதியடைந்தது. 1973 ல் பிற்பகுதியில் முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளில் ‘சக்தி நெருக்கடி’

ஏற்பட்டது. அதாவது அந்த நாடுகள் து உற்பத்தியின் வளர்ச்சி வேகத்திற் கேற்ற வாறு எரிபொருள், குறிப் பாக என்னெண்மையிடப்பதில் கஷ்டமேற்பட்டது. முதற் தடைவயாக என்னெண்மைய்க்குத் தட்டுப்பாடு தோன்றியது. மலிவு என்னெண்மை மூலம் ஒவியமைப்பதற்கு பொருளாதாரம் அதே என்னெண்மையில் இல்லாமல் இயங்கத் திண்ணும் நிலை ஏற்பட்டது. இல்லரவேல் மூலம் அரபு நாடுகளை மிரட்டியநிலை அரபு நாடுகளுடுத் து புதிய ஒற்று மைக்கு வழிவகுத்தது. காகாதி பத்தியம் அரபு மக்களுக்கெது ராகப் பயன்படுத்திய ஒவ்வொரு அரசியல் ஆயுதமும் அதற்கெதிராகவே திரும்பின. இந்த நிலையில் 1973 யுத்தத்தைப் பயன்படுத்தி அரபு நாடுகள் தமது ஒற்று மை மூலமும் என்னெண்மைய்த் தட்டுப்பாடு காரணமாகவும் முதன் முறையாக என்னெண்மையிலையைத் தாமே நிர்ணயிக்கும் நிலைக்கு வந்ததுடன் என்னெண்மையாருக்கு விற்பது எனவும் முடிவு செய்யத் துணிவு கொண்டன. இந்த நிலையில் அரபுநாடுகளுக்கெது ராக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் பயன்படுத்தில்லாத ஏரான் அரசாங்கமுடை அரபு நாடுகளுடன் ஒன்றுபட்டு நிற்றது. இதே ஏகாதிபத்திய விரோதப் போக்கைப் பிரதிபலித்து என்னெண்மையாக ஏற்றுமதி செய்யும் பிறநாடுகளும் அரபு நாடுகளுக்குக் கழுத்தறுக்க மறுத்தன. அமெரிக்கா அரபு நாடுகள்மீது ஆயுதப் படை எடுப்பு மிரட்டலைப் பயன்படுத்தியது. இது அவற்றைப் பயமுறுத்து

வதற்கு மாலுக அவற்றை மேலும் துணிவு கொள்ள செய்து அமெரிக்கா “நம் மைத்தாக்கினால் என்னெண்மையிட கிணறுகளில் தீழுளும்” எனவும் கூறத்துண்டியது.

இன்றைய என்னெண்மையிலை உயாவும், தட்டுப்பாடும் மேலை நாடுகளின் உற்பத்தி, வாழ்க்கைத்தரம், பொருளாதாரம் எல்லாவற்றையுமே நிலைமீத்து விட்டது. நெற்றுவரை உச்சாணிக்கிளையில் நிகர ஜப்பானும், கவிற்சாலாந்தும் நெற்றுக்கடியில் சிக்கித்தலிக்கின்றன. இதன் எதிர்கால விளைவுகள் என்னையிருக்கும் எனக்கவனிப்போம்.

இந்த நெற்கடி மேலை ஏகாதிபத்திய நாடுகளிடையே அமெரிக்காவை ஒரளவு குறைவாகவே தாக்கியுள்ளதால், ஜப்பான் ஜேர்மனி ஆயிவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் விழுந்து கொண்டிருந்த அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் இன்று பிற மேலை நாடுகளுடன் ஒப்படுகையில் உயர்ந்துள்ளது எனவாம். இதனால் அமெரிக்காவில் நெற்கடி இல்லை என்று அர்த்தமில்லை. அத்துடன் இந்த நிலை நிரந்தரமானதும் இல்லை. இந்த நெற்கடி முழு ஏகாதிபத்திய, முதலாளித்துவமாடு கண்டு தாக்கியே திரும். இது ஒருப்பறமிருக்க, புதிய என்னெண்மையிலை விளையாக ஏற்றுவை சில அரபு நாடுகளிடம் என்னெண்மையில்லை காரணமாக திரண்டுள்ள அடிநிப்பச் சௌவனித்து தொடை, இன்னும் பத்தாண்டுகளில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி அடைந்து நாடுகளுடுத்து நிதியின் பெரும்பகுதி

யாகிள்ளும், இது அரசியற் தாக்கங்கள் பாரதுரமான தாயிருக்கும். எனவே இது புதிய உலக நூக்கடிகளுக்கு, முத்தங்களுக்கும் வழி வேலை இடமுண்டு. அதே சமயம் இது மேலை முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பையே மாற்றவும் வழிகொல்க்கடும். எதுவால்போலும் அன்னமையில் உள்ள எதிர்காலம் உலகில் அமைதியைக் குறிப்பதாயிருக்காது.

அரபு நாடுகளின் நண்பகுக்கருதப்படும் சோவியத் யூனியன் நடத்தை நம் கவனத்துக்குரியது, சோவியத் யூனியன் என்னெண்மையிலையை உயர்த்துமாறு அரபு நாடுகளுக்கு ஆணோசனை கூறியதாகக் கருதப்படுகிறது. இது உள்ளமையோபாய்போ எதுவானாலும் சோவியத் யூனியன் அன்னமையில் தான் விற்பனை செய்த ஆயுதங்களுக்குப் பதிலாக 5 வருட ஒப்பந்தத்தின் பேரில் சுரங்கிடமிருந்து (விலை அதிகரிப்புக்குமுன்) ஒப்பந்தங்குப்பட்ட காலது விலையில் என்னெண்மையை காங்கும் நீர்ப்பட்டைச் செய்துள்ளது. இதே என்னெண்மை அது மேற்கு ஜூரியனிக்கு (அரபு நாடுகள் இஸ்ரேலுடன் புதுத்துவத் முன்னிட்டு என்னெண்மையும், உற்பத்தியையும் கட்டுப்படுத்தியிருந்த நேரத்தில்) தாங்குட்டங்கு விலைக்கு விற்றுபடன் துக்கமட்டாக என்னெண்மை கிழக்கு ஜூரோபிய “நன்யாக்குக்கு” வற்றுவிட்டு இதைத் தன் பாலைக்கு எடுத்துக்கொண்டது. இதுதான் நட்பு என்றால் இத்தகைய நன்னாப்பக்களிட எதிரிகள் இனியவச்சன் அல்லவா?

அரபு நாடுகள் என்னென்றைக் குக் கோரும் விலை நியாயமானதா? எனும் கேள்வி சில ராஸ் எழுப்பப்படுவின்றது. முதலாவதாக அரபு அரசாங்கங்கள் இந்த விளையை பிற ஏரிபொருட்களுடன் ஒப்பிட்டு அதன் அடிப்படையிலேயே நிர்ணயித்தன. மற்புறம் இந்த எண்ணெய் இன்னும் இருப்பதும் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்குள் முடிவடைந்து என்ன என்பது கிணறுகள் வற்றிய பின்பு, அரபு நாடுகள் உற்றுமதி செய்வதற்கு ஏதுவும் இராது. அவர்கள் அதற்கு இடையில் இந்த எண்ணெய் விற்பனைமூலமாகவரும் நிறையைப் பயப்படுத்தித் தான் தமது நாடுகளை வளப்படுத்த வேண்டும், இந்த விளை நியாய், அநியாயங்களைப்பற்றிப் பேசுபவர்கள் அரபு மக்களுக்கு விற்

கப்படும் ஆயுதங்கள் நியாய விலையில் விற்கப்படுகின்ற எவ்வான்று கேட்டால் அது மிக நியாயமானதாயிருக்கும்.

இவங்கையின்மீது என்னெண்ய விலையுயர்விக்க தாக்கம் பாரதுரமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. மலிவு விலையில் நாம் என்னையைப் பெறவேண்டும் எனும் கருத்தும் பரவலாக நிலவிகின்றது. இது அரபு மக்களைக் கருத்தாம் நான்பர்கள் என்ற வகையில் உரிமை கொண்டாடுவதாகும். நாம் அளவுமிறி எண்ணெய் ஏரிபொருளை உற்பத்திக்கு அவசியமந்த முறைகளில் செலவிடுகிறோமா அல்ல விலையான்று சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். கட்டாயமாக ஏற்பட்டுள்ள எண்ணெய் சிக்கங்கம் இந்த நாட்டுக்குப் பல

வகைகளிலும் நன்மை தருமாறு நாப் ரீசிக்கைப்பயன் படுத்த இடமிருந்து. இந்த எண்ணெய் நெருக்கடி, உற்பத்தியுடன் உறவற்ற நகரவாகிகளான நமது உயர், நடுத்தர வகுப்புக் கனவாள்களை ஆகாயத்தினின்று பூமிக்கு இறக்கியிருப்பதும், நமது நாட்டின் அவசியமந்த பாவணையும், அளவுமிறிய இயற்கிரப் பிரயோசத்தையும் குறைக்க நிர்ப்பந்திருப்பதும் மிக நல்ல அம்சங்களே. இதற்கு மன்றாக நமதுநாடும், நமது ஏற்றுமதி உற்பத்திப்பொருட்கள் விஷயத்தில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கை களுக்கு அரபு நாடுகள் துபோக்கு ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாக உதவும் என எதிர்பார்ப்போமாக.

படியுங்கள்!

குமரன்

(முற்போக்கு மது இதழு)

விபரங்களுக்கு:

நிர்வாகி:

201, டாம் வீதி,

கொழும்பு—12.

புரட்சிகர அரசியல்—
கலீ—இலக்கிய—ஏடு

மனிதன்

ஆசிரியர் : கோவை ஈஸ்வரன்

நேடப்பி :

- 1. நிர்வாகி,
- 2. மங்கேஷ் தெரு,
- தியாகராஜ நகர்,
- சென்னை—17.
- தமிழ்நாடு.

- இவங்கையில்,
- கிடைக்குமிடம் :
- பாஜ். புதை தீவியம்,
- 91, ஸ்ராண்லி வீதி,
- யாழிப்பாணம்.

பிறகுமெ

காலி கொடுக்காதுவனுக்கு ...!

—இராஜங்கம்

“அட பயசிரிக்குப் பெத்த புள்ளோகளா.....நீங்க கொல் கூயிலோ போகோ ... கொஞ் சோம் சரி கண்ண அரா விடு வேனங்குது பாரு.”

பொறுமையிழந்த முக்கம்மாவின் குரலில் வசசொற்கள் எழ்மை நோக்கித் தொடர்ந்துகொண்டிருக்க.

“என்ன கிழவிக் கம்மா, சம்மா கத்துர ... நாங்க கம்மாதானே விளைபாடுரோ... ஒன்ன என்னு செய்யிரோ... கம்மா இருக்க இருக்க ரோம்ப, ரோம்ப பேசிக்கிட்டுப் போரியே ... கொஞ்சம் நால் வா நடக்க ஏதுவுமுடிஞ்சா! இந்தக் கோடியவே சொந்த மா எதுதுக் கொள்ளுவ போல தெரியுதெ....”

“கம்மா இருடாமுத்து சாக்போர, வயக்கா ஆசைத்தீர பேசட்டுமே” என்றால் சந்தனம். “பேசா கத்தப்பாரு, வயக்குத் தகுந் தாப்பியா பேசுது.” அம்மம்மா, வயித்துவ இவனுங்க எப்படித் தா பத்துமாசமு இருந்தாங்கேவோ.....இல்லு கொஞ்சம் போயிருந்தா வெளாவுவேயே வெடியச்சி வந் திருப்பானுங்க.”

முக்கம்மாவின் வச சொற்கள், எங்களது ஆட்டத்தை விறுத்தினதாக இல்லை. முக்கம்மாவின் வசச் சொற்களை விட இன்னும் பெரிய பெரிய

சொற்களின்மூலம் நாங்கள் புடமிடப்பட்டவர்கள்.

முக்கம்மா கிழவிக்கு ஆத்தீர, ஆத்திரமாகவந்தது கோபம். மீண்டும் எங்களை நோக்கிக்கூடினால்.

“அடே சிரிக்கி பெத்த புள்ளோ; ஆளுங்க ஒரு முக்கு, ரெங்குஞ்கு எதுவுமே போரது இல்லையா. எல்லா ஒங்க நடு வீட்டியலை இருக்கவு.....”

“ஏ, கிழவி!”

“என்னடா கெழுவிச்சிறை”

“டேப் மணி அம்மாயினு சொல்லுடா என்றேன் நான்”

காய்ந்த வாழைச் சருக் போல் தோற்றம் எண்ட அவ்வது கண்ணத் தொல் இரண்டும் ஆத்திரத்தால் விம்முவது போலிருக்க.

“கிஸ்டலைப்பாடு அம்மாய விட்டிட்டு சம்மாயக் கண்டு கிட்டானுங்க. அடச் சி.....!”

பார்த்தாலும் பாத்தே வயக்கு இப்படியான புள்ளோங்கூப் பாக்கவல். இன்னைக்கு இருக்கட்டும் ஒங்க ஆயி. அப்பேங்கிட்ட சொல்லின் ஒதைக்கச் சொல் காட்டி நானு முக்கம்மா இல்லே.....”

எங்களில் அமைவரும் ஆட்டத்தை ஒன்று கொண்ணது

போல் சில கண்ணத்துக்குள் நிறுத்திவிட்டு முக்கம்மா கிழவியைப் பார்த்தோம். அவ்வதுகையிலுள்ள கம்பு டெஷக் டொக்கென்று ஒவி எழுப்ப, நடந்து கொண்டிருந்தான்.

சில விதாடிக்குள் எங்களுமெளனம் கலைந்தது.

“பெப, வெலுதான் சத்தனும்” என்று ஒன்னை நேசக்கி முத்து.

“எல்லாத்தையும் சுத்த சொல்லுவ நீ மட்டும் ஒரு மொற்கூட சுத்தமாட்ட.” என்றால் சந்தனம்.

“சரி. சரி நான் சுத்தானே.”

“இனிமே இந்த விளையாட்டு வேண்டாமடா வேர்எதையாச்சும் விளையாடுவோம்” என்றால் பொன்னியா.

இறு நீரின் நெடில்கள் எங்களும் பிராண்வாயுவின்மூலம் உட்சென்றுக் கொண்டிருக்க, சிறு நீரின் மேலாக பிறந்தசுக்கள் ஒரை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன.

“அடே முத்து உங்க அப்பா வகுதுடோ.” என்று எங்களில் ஒருவன் கத்தினான். அதற்குள் தடுக்கப்பட்டிருந்த வெளிக்குள் மின்னலென் பாய்ந்து மறைந்து கொண்டான் முத்து.

“ஏய், எங்க அந்தப் பய முத்து” என்று என்னை நோக்கிக் கேட்டார். அஹாது முகத் தில் ஆத்திராம் மேலிட்டிருப் பதை என்னுல் கண்டுகொன் எழுதிந்தது. எனது கால்கள் தள்ளாடியது. நெஞ்சுக்குதுள் ஏதோ டிக், டிக் கெள்ளுபயப் பதைத்தை ஏற்படுத்திக் கொன் டிருக்க, என் வார்த்தைகள் வருவதற்குள் பக்கத் தில் நின்ற சந்தனம் வெனு பொறு மையுடன்;

“முத்து இஷை வரவில்லை யே”

“வரவில்லையா...?” என்ற பதட்டத்துடன்.

“அட சாப்பாடுத்தாயில்ல வெருந் தேத்தண்ணிக் கூடவா இந்தப் பயலுக்குக் கொண்டுவர முடியாது...”

நாங்க வார்த்தையின்றி நின்றேம்

கையில் பிடித்திருந்த காண்டிக் கம்புடன் கல்லில் அடித்தார். சுரண்டியில் படிநிதிருந்த மண் சிதறி செல்ல, இமைகளில் தேங்கி நின்ற வீயர்வையை கைவிரலால் வழித்துவிட்டு கணக்கேரோ மாக நடந்தார்.

“ஆடே சந்தனம் ஆளு போயிருச்சானுப் பாருடோ” என்றால் முத்து.

முக்கில் சளி யை மேல் இமுத்தலாறு சுவரின் விளிம்பில் நீங்கு பார்த்த சந்தனம் சற்றுப் பொறுவென்று, கையின்மூலம் சைக்கையைக் காட்டிநின்றான்.

“என்னடா உங்க அப்பா வுக்கு இவ்வளவு பயமா...?” என்றேன். அதற்குள் வேவி மறைவிலிருந்து தாவி வந்து நின்றான் முத்து.

“பாருடா சந்தனம், பக்கு மணிக்குக் குத்தனி சுடவச் சிட்டு, காஞ் பார்த்தேனே. கொத்தில் தூஞ் இல்ல, அடிக் கைத்த சீட்டு பாக்கியோம் அங்கா கொத்த தொட்சி கொஞ் சம் தூஞ் கூடுக்காங்க. தெக் கைத்த சீட்டுக்கிட்டுப் போகு தலைப் பார்க்குரோன். போகு இல்ல. ரெண்டு முன் வீட்டு கே பொத்தவும் கேட்டே, இல்லனு சொல்லிட்டாங்க. நாயென்ன செய்ய.....”?

முத்துவின் வார்த்தைகள் கருப்பையாளின் முரட்டடியின் வேகத்தையின் வெளிப்பாடாக இருந்தது; முத்துவின் முகத் திகை வறிந்தோடும் வியர்வையை நாக்கச் சாப்பிட்டுக் கொண்டது.

“இப்பநானு ஒரு கோட்டே நிக்கிறே அண்ணே” என்றுள்ள மணி.

எங்களிற் சிலர் அவனது ஆசையை உணர்ந்து கோட்டிலிருந்து வெளியேறுகிறோம்.

“இது என்னடா பெரிய கூச்சலா இருக்கு கோடு ஜஞ் சுதான், ஆளுதா இருபத் தின்சி” என்றுள் பொன்னையா.

இதுவரையும் பார்வையாளராக இருந்த வேறு சில கும் விளையாட வேண்டுமென்ற ஆசையால் உந்தப் பட்டார்கள். இதை எங்க

ஓல் அனுமதித்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது என்பது எங்களின் குறிப்பிட்ட சிலரது கருத்தாகும்.

இப்பொழுது என்னிக் கை கூடிக்கொண்டு வருகிறது. இன்னும் சற்று நேரத்துக்குள் வேலை முடித்து வருவதற்காக, தோட்ட, நிர்வாகம் சங்கொலியை கிளப்பிலிடும் என்றுதிப்பும் எங்கள் அணைவர்யும் சோகமண்டயச் செய்வதுடன் இதற்கும் டிக், டிக் கென்று அடித்துக்கொண்டது.

அதற்கிடையில் நாங்கள் ஒரு விளையாட்டை விளையாடி முடிக்கவேண்டும்.

எங்களில், பெரியவர்களேன மற்ற பின்னோலாக கருதப்படுகிற நாங்கள் ஒன்று கூடினால்.

“ஒரு முடிவிற்கு வந்தோம்”

நாங்களாகவே எங்களுக்கான பதவிகளைத் தெரிய செய்துகொள்கிறோம்.

சற்று அமைக்குப் பின், கோடிப்புறந்தில் குழுமிநின்ற எங்களில் பெரும்பாலோர், ஒரே நேரத்தில் ஒருமித்துக்குருவில் கள் எழுப்பினுர்கள். நாளாப்புறங்களிலும் ஒவியாகி ரொலித்துக் கொண்டிருந்தது.

“ஆடே பொன்னையா எங்கு கண்டாக்கு வேலை வேனு.....”

“அப்படினு என்னு வேலை மிடா உனக்கு வேலும்” என்கிறுன் பொன்னையா?

"உள்குக் கொடுத்த
தொரவேணிய எனக்குத்தா?"

"நீ எப்போதும் அப்படித்
தானே எது கொஞ்சோம்
நல்ல இருக்கோ ஆதானக்கு
வேணும்."

"சரி தொலைஞ்சிபொக
கொடுத்துக்க" என்று ஆத்தாத்
துடன் அவனது குரல் ஒலித்
துக்கொண்டே

"இந்தாப் புள்ளைங்கான
இனி முத்தான் தொரா."

"நான் கண்டாக்கு."

"வேறு கணக்கப்பின்னை."

"ரேங்கநாதன் கங்காவையி"
என்று எங்களது பதவிகளை
மீண்டும் மற்றவர்கள் அறியும்
படி பிரகடனம் செய்தான்
பொன்னையா.

"அண்ணே நா கணக்க
பின்னையா வாரே அண்ணே."
என்னும் மனிவேறு.

"ஒத்தி...நீ போய் பின்னை
வெட்டு" - என்று கந்தினுன்
முத்து.

எப்பொழுதும் நாங்கள்
எங்களது விளையாட்டில் முக
கிழ இடத்தை மற்றவர்க
ருக்கு கொடுக்க விரும்புவது
இல்லை. இது எங்களது இயல்
பான குணம். ஏனென்றால்,
எங்களுடன் விளையாட வருப
ார்களில் பெரியவர்கள் நாங்கள்.
சிறியவர்களுக்குக் கீழ்
படிந்து விளையாட நாங்கள்
தயாரிக்கிறோம். மனிவேறு, வே
லிசில் சொருவி இருந்த பட
த்தை இழுத்து, சுருட்டி
பாக உருமாற்றிக் கொண்டிட
நுத்தான்.

*நறு நேரத்துக்குள் என்
களின் நிர்வாக சுங்கோவி,

பெரட்டு (காலை) சுங்கோவி
யாக (ஸாய்முலம்) ஒலித்தது:

இப்பொழுது எங்களது
நேரம் காலை ஏழு மணி. நான்
கணக்கப்பின்னை என்ற அங்கு
காரத் தோரணையுடன் செலுத்
கிறேன்.

வேல்யில் வளாந்து படாந்
திருக்கும் சப்பாத்து இலைகள்,
மற்றும் ஏனைய புல் கொடிக
ளெல்லாம், எங்களுக்குத் தே
யிலையாகக் காட்சி தருகிறது.

"ஓய், சுங்காணி! இது
என்ன மொட்டாப் புடங்கு,
(தேயிலையின் சிறு அமும்பு)"
என்று குரல் எழுப்புவதன்
மூலம் எனது அதிகாரத்தை
வெளிப்படுத்திக் கொண்டேன்.

"ஓய், இந்த நிறை ஆன
யாராடி?"

"பாப்பாத்தின்க..."

"ஓய், பாப்பாத்தி, இன்
கே வாடி..." அதிகாரத்திற்
குக் கீழ்ப்படியும் மாற்றங்கள்
கிண்ணபின்னை. பாப்பாத்தி
யின் முகத்தில் பிரதிபலிக்கி
றது.

"இது என்னடி.....ஒங்க
அப்பேலீட்டுத் தோட்டமுனு
நெண்ச்சியாடி." ஓவ்வொ
செஞ்சா ஒழுங்கா செய்ய
ாம். ஒங்களுக்கு எல்லாம்
தொர கம்மாவாடி சம்பளம்
குட்குராகு..."

தான் ஒரு கங்காணி
என்ற அதிகாரத்தை இடை
விடாது பிரேரித்துக் கொள்கிறேன்.
நான் நடந்துகொண்டிட
ருக்கின்றேன். துமரை-என்ற
வேடத்தில் முத்து எதிரோ
வந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

என்னை எதோவொல்லறு
உழுப்புவதுபோல் இருக்கின்

றது. சில கணத்துக்குள்
உண்மையிலேயே அவன் து
அதிகாரத்திற்கு பயப்படுகிற
வருகிறேன். என்னகள்
நெற்றில்லை உயர்கிறது.
அவனுக்கு மரியாதை செலுத்
கிறேன்.

"சௌலாங்க..."

என்ன கணக்கப்புள்ளே ...
காலையிலே சொம்ப, முத்தல்
கொரவு முட்டப் புடங்கு
அதிகம்....."

முத்துவும் அரை, குறை
மொழியுடன் துரைக்கான
பாவனையுடன் நடந்து கொள்
கிறேன்.

"கணக்கபுள்ளே, கண
டாக்கு எந்த மலைக்கு?" "பத்
தாம் நொம்பர் மலைக்கு போ
யாச்சிங்க."

"நாளைக்கி நம்ப பங்க
ளாவில் உள்ள மீன் தோட்டு
ஒன்று நாலு ஆள் போட வே
ணுப்; சரியா?"

"நல்லங்க தொரை..."

"நானு இருவத்திநாலு
நானும் பேரு போட்டு இருக்க
கேன். அந்தப் பாவிக் கணக்கே,
என்னுத்த செய்து வைச்
கிறுக்கானே? ஆனவெனுக்
குத்தாங்க தெரியும்."

"நானும் அப்பிடித்
தான்டி. போன்மாசை
கைக்காக்கு கொழுந் து
ஏடுத்து இருந்தேன் கடை
சியிலே" "இரண்டு ரூபா பத்து
சதோ" பினு சொல்கிக் குடுத்
தானுங்க. அந்த செந்றோ
என்னுத்தச் சொல்ல. அந்த
தொரப்பாக இந்தக் கொழு
நறு கடையால் ரெண்டு

மொத்து மொத்தா நினைச் சே...."

"இந்தா, கொஞ்சோ, அக்கோ பக்கோ பாத்துக் கதை கண்ணியம்மா, எவனு வந்துட்டா அப்புரோந் தெரி யுந்தானே."

"ஆமா இப்படி பயந்து, பயந்துதா நம்ப பொழுப்பு இப்படி இருக்கு."

இவர்களை கதை கள் எனது காதுகளில் தொனித் துக்கொண்டிருக்கின்றது.

"ஏய், அந்த நிரையில் என்ன கூது? வாயை அடக்கி வேலை சென்றிகீக, இல்லாட்டி வீட்டுக்கு விரட்டிடுவேன்" என்று கையிழ வீரை எடுத் துயர்த்திக் கந்துகிறுன்.

"இந்தக் கங்கானி, பயலுக்கு வந்த தீமிருமாதிரி வேறே யாருக்கு இருக்கு இந்த தோட்டத்திலே ... பாப்பாத்தி..." என்கிறுள் கண்ணியம்மா.

"இவனுக்கு எப்பத்தா சாவுவரப் போகுதோ?" பாப்பாத்தி வயது சென்றவளின் குரல் தொனியில் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

குரியக் கதிர்களின் வேகங்கள் குறைந்து கொண்டிருக்க, எங்களது நிர்வாக சங்கொலி பொன்னையாவின் தொண்டை யிருந்து ஒளித் துக் கொண்டிருந்தது.

பழையக் கடுதாசித் துண்டுகளை சுருட்டி கிக்ரெட்டாக வாயில் வைத்து வெறுமனே ஈதிக்கொண்டு, கால்களை ஆட்டிக்கொண்டு கல்லில் உட்கார்ந்துக் கொண்டிருந்தான் முத்து.

கணக்கப்புள்ளே அந்த ஆளுங்களுக்கு முன்னுக்குவர சொல்லு.

"ஏய் ஆளுங்களா எல் வாரும் வரிசையா முன்னுக்கு வாங்க" என்று குரல் கொடுக் கிறேன். வட்ட, வட்டமாக வெட்டப்பட்ட பசுவி இல்லை முத்து என்னுகிறுன்.

"கண்ணியம்மா முப்பத் திரமு ரூபாய்" ஒரு அதிகாரி யின் பொருத்தமான கூலில் பொன்னையா பெயர் கப்பிடு கிறுன்.

"மணிவேலு இருபத்தி ஏழ ரூபாய்" "என்னுங்க தொர நா இருவத்தி ஏழ நாளும் பேர் போட்டு இருக்கேங்க..."

"இந்தக் கதையெல்லா இப்போ எதுக்குடா?" என்கிறேன்.

"இல்லைக் கணக்கப் பின்னை ஜூயா"

"என்னு ஒய் நீ கரைச்சல் போடுரது."

"கரைச்சல் போடலீங்க"

"அப்போ சம்பளோம் எடு." மணிவேலு ஏற்றுத் தயங்கியபடி நிற்கிறுன்.

"என்னு மனுசேங் காது கேக்க இல்லையா" "எனக்கு சம்பளோங் குறையுதுங்க"

"நீங்க எல்லா வீட்டுள்ளே படுத்துக் கெடந்துட்டு இங்கே வந்து சம்பளோங் கொரே சொல்லி கரச்சல் போடப் பாக்கிறது"

"ஐயோ தொரே, அப்படி சொல்லாதீங்க, நாயெல்லா நாளையிலேயும் வேலை செய்யிருந்தான்...."

மணிவேலு உடன் வெம்பிலீல் வாடிய இல்லைப் போல் காட்சியளிக்க; அவனு குரலில் இருந்து வார்த்தைகள் பரிவோடு வெளிக்கொம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. நிர்வாகத்தினர்களாகிய நாள்கள் ஒர் பக்கத்தில் நிற்கி ரேம், நீண்டும் முத்து (துரை) கத்துகிறுன்.

"ஏய் மலுஷேங், ஒன்கு இவ்வளவுந்தான் சம்பளம்."

"இல்லைங்க....."

"என்னடா....."

முத்து அதிகார ஆவேசங்களை எழும் பேர் போட்டு இருக்கேங்க..."

"போய் ஒங்க சங்கத்துக்குச் சொல்லு" என்று மணிவேலுவின் கழுத்தில் கையை வைத்துத் தன்னுகிறுன்.

"அடைத் தொரப் பயலே... நீ மத்தவங்க சம்பளத் திலே கொள்ளை அடிக்கிற மாதிரி எம்புட்டு சம்பளத்து வேயும் கொள்ளை அடிக்கப்பாத்துட்டே" என்ற வாறு குனிந்து நிமிஸ்தான். அவனு கைகளிலிருந்து ஏற்கன முத்து (துரை) வை தேங்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தன.

பேரிரைச்சலை வாரிலீசிப் பாறு ஒரே பாய்ச்சலில் நாள்கள் ஒடினாமும், மலைகள் சரிந்து வருவதுபோல் எங்களைப் பின்தொடர்ந்து பயக்கரக் குரலொன்று ஒளிக்கிறது;

டொக், டொக் என்று தடி சத்தத்துடன் முக்கம்மா கிழவி....

"ஆடப் பானி!..." நன்று ஒற்றைச் சொல்ல வாயை மூடுகிறார்கள். முத்துவிள்ளுக்கம் சிறையுண்டுபோய் அவன்று உடல் நிலத்தில் இடக்கிறது: பெருகிய இரத்தம் மனதை வய சிவப்பாக்குகிறது.

மனிவேலு சிகிபோல நின்று மூக்கம்மாவின் முகத்தைப் பார்த்து, "அவன் ஏ, எம் புட்டு சம்பளத்தை குடுக்க இல்ல...என்கிறோன்.

எனது காக்கன் நடுங்க, நான் கலரின் விளிம்பில் முகத்

தைப் புதைத்து யார்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். பெரிய சுத்தத்துடன் தோட்டத்து தோழிற்சாலையின் குது சுங்க அலறிக்கொலை கிருக்கிறது. *

ஒரு பொய்யும் ஒரு உண்மையும்

(யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த நான்காவது அனைத்துக்கத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டு இறுதிநாள் நிகழ்ச்சியின்போது ஏற்பட்ட அசம்பாவிதம் சம்பந்தமாக "அலை ஒசையில்" வெளிவந்த திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்களின் அறிக்கையில் இருந்து சில பகுதிகளையும். அது சம்பந்தமாக உண்மையை எழுதிய 'வீரகேசரியின்' ஆசிரிய தலையங்கத்தில் இருந்து சில பகுதிகளையும் இங்கே தருகின்றோம்.)

".....'ஜாலியன் வாஸாயாக்' கொடுமை போல் நடந்த இத்தாக்குதலில் ஒங்பது பேர் இறந்தாகச் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் நாறு பேருக்கு மேல் இறந்திருக்கக் கூடும்.

தும்பல் கும்பங்காக மக்கள் குற்றுயிராக விழுந்து கிடத்தலை பல இடங்களில் நான் கண்டேன். இவர்களில் ஒரு சிவர்தான் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கின்றனர்.

போவின் வாரியிலேயே பலரை எடுத்துப் போட்டுக்கொள்ளு போனார்கள். அவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்று தெரியவில்லை. காட்டுப் பகுதிக்குக் கொள்ளு சென்று பொலி காரே அவர்களை எரித்திருக்கக் கூடும்....."

(12-1-74 'அலை ஒசை' யில் வெளிவந்த திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்களின் அறிக்கை.)

".....யாழ்ப்பாணச் சம்பவத்தைப் பற்றி உலகத் தமிழ் இளைஞர் பேரவையின் செயலாளரே வர்ணிக்கப்படும் திரு. ஜனார்த்தனம் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் பல விஷயங்கள் கப்பட்டமான பொய் என்பதை இங்கு இடித்துக் காட்ட விரும்புகின்றோம். இலக்கையிலுள்ள பந்திரிகைகள் அனைத்தும் தாசாங்க கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ளவையென்ற கூற்று பச்சைப் பொய்.....

யாழ்ப்பாணச் சம்பவத்தில் நாற்றுக்கணக்கானாலூர் பலியாகியதாக அவர் கொல்லி யிருப்பது பொய்களுக்கெல்லாம் சிரமம் வைத்தது போன்ற பெரும் பொய்!

(26-1-74 வீரகேசரி ஆசிரிய தலையங்கம்.)

விமர்சன சுதந்திரம்

'சுதந்திரம்' என்பது மகோன்னதமான சொல்தான். ஆனால் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்குச் சுதந்திரம் என்ற கொடியின்கீழ் சவிரக்கமற்றுக் கொள்ளையடிக்கும் போர்கள் நடத்துவனர்; உழைப்புச் சுதந்திரம் என்ற பதாளையின்கீழ் தொழிலாளர் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுள்ளனர். புதிய பிரயோகமான 'விமர்சன சுதந்திரம்' என்பதும் அதற்கியல்பான பொய்மையை உள்ளடக்கியுள்ளது.

—லெளிக்

ஏ க் ர ம்

—பெரிதாக

வானின் சீழத்திலை
யன்னல் இறந்தது.....

நீலக்காற்று, கடற்காற்று
—பார்த்த நாளை
பழையெனச் சாற்றும்.....
ஸோட்டார்ப் படகுகள்
புதிய மாப்பிளைப்பாணியில்
நிமர்ந்து நடந்தன.

வானின் பகல் நடசத்திரங்கள்
இறகு விரிந்து வளைந்தன.....

பெற்ற குழக்கையை
—மரணக் கரங்களில்
கொடுத்த தாயென... ..
கடல் இருஷட்டது.

“என்ன தாமதம்.....
மீனிழற இகமாய்
இருக்குமேச..... ?
—அங்கை
‘போட்டுக் கேதும்
நடந்த விட்டதோ? ”

—முதலாளியின்
ஏற்குலையின் நடுக்கம்.....
சொந்தகளில் ஏற்ற
பவனி வத்தது.....
சொத்தின் மீது
நினைவு மேய்ந்த.....
அந்த வேளையில்..... ?

“என்ன தாமதம்.....
போனவர் இந்த
மட்டில் கரைக்கு
தட்ட வேண்டிய
நேரமல்லவா..... ? ”

கடல் அலைகளின்
மீது கரங்களால்.....
—செய்தி எழுதி
அனுப்பும் மீனவ
தொழிலாளர் உங்கினா !

இரண்டு ஏக்கழும்.....
—இரண்டு கார்க்கங்காய்
இருஷட் கடலின்
ஏல்லையைத் தெடுவா.....

சுற்றிலும்
இடி
மின்னல்
மழை
புயல் காற்று
நடுகள் சரியாத தொடக்கிவிட்டல்
சுவற்றிலோ வெடிப்புகள்
காரையோ உதிர்கிறது
இனியும்
இந்த விட்டையே
பூசி மெழுசி

வெள்ளை அடித்து
டிஸ்டெங்பர் பூசி
இடிபாடுகளை மூடி மகைத்து
காலந் தள்ள முடியாது
இனி பொறுப்புமில்லை.
வாருங்கள்
இடித்து நொறுக்கிவிட்டு
புது மணக்கு
அடித்தள மிடுவோம்

ஓட்ட. பா. நாயாக்கர்

* செத்துக்கொள்கிறுக்கிற முதலாளித்துவம்.

நன்றி — “கோவை” (இந்திய) டிசங்பர், ஜூலை 1974:

அறியப்பாதவர்கள் நினைவாக....!

— அ. யேஷுாசா —

மரித்தோரின் நாள் :

கல்லறைக் கிருதான் !

விரிந்து சிட்டுகின்ற சுவர் காலைக்கதங்கள்
வந்து போன்று, பெரிய சண்க்கூட்டம்.

கல்லறைகள் ஏழுந்துள்ள :

வாழ்ந்து சொகுசாக

மறைந்து போனவரின்,

நிழலைக் கல்லுகளில்

ஏராந்த அடையாளம்.

பூவெழுத்தில் விபரங்கள்,

‘இலுவை’ ‘சம்மணக்’

‘கண்விமரியாளாய்ச்’

கருபங்கள்;

கலிக் குழுமத்து

மேசன் தொழிகாளர் மகவன்யைம் !

தெங்கிழக்கு மூலைதலில்

வரிசையாய்க் கல்லறைகள் :

‘ஏங்கூக் குசீய கண்விவர்கள்

தங்கதயர்கள்’

படுத்துக் கிடக்கிறாம் ;

பளிக்கில் அவர்நிலை

பொறிக்கப் பட்டுள்ளன.

கணற்றாகுகில்

தென்கை மரத்தடியில்,

பட்டிப்பு மலர்ந்துள்ள

பிப்பிச் சிலுவை

மேடுகளின் கீஜெல்லாம்

மனிதர் புதைபட்ட, அடையாளம்.

பேரும் தெரியாது

ஆரும் தெரியாது.

யாரென்றும் அறியப்

படாத மனிதர்கள் இங்கு புதைந்துமளைர்.

யாரென்ற நியப்படாதவ ரெஞ்சுலும்,

அவரைக் குறிப்பாக

உரை முடியுந்தான் .. ?

* ஒரு கௌரயிக் நின்றபடி

கௌரவஸை இழுத்தவர்கள் :

தாமிழுத்தமீனில் சம்மாட்டி கொழுத்

கிருக்க

மெலிந்து கருவாடாய்க், காங்ந்து

முதிந்தார்கள்...*

* அலுப் பாந்தி அருகில்

ஞட்டை சமந்தவர்கள்; பார வீறுகுவைச்சு

கைவன்றில் இழுத்தவர்கள்.....

* பொழுதுபுறராத விடி காலை

தொடங்கியதும்

நகரை விட்டிருத்த வீதிகளின் வீதிகளில்,

நானும் அழுக்குகளைக் கணித்து

கமந்தவர்கள்.....

என்ற உழைப்பாளர் தாம்புதைந்து

கிடப்பார்கள் !

செத்துப் புதையட்டுக்

கிடந்த மண்மீதும்

எல்லைகட்டி,

கல்லறையாஸ் மேடுகளாய்

வர்க்கத்தின் முத்திரைகள்

ஞத்தப் பட்டுள்ளன... !

* ஒரு கௌர—யாழ்ப்பாணத்தில் மீண்பிடிக்கப்படும் ஓர் இடம்.

+ அலுப்பாந்தி (போர்த்துக்கேயச் சொல்) – துறைமுகம்.

துப்பாக்ஷபின் துயர்

—முத்துக்குமார்

பாட்டாளி வர்க்கத்தைப்
படுகுழியில் தன்னுதற்கு
வேட்டு வைத்துக் கொக்கிள்ளேல்
விழருக்காய் வாழ்சின்றேல்!

கரண்டும் முதலாளி
சுதந்திரமாய் ஆழ்வதற்கு
அரண் ஆக நான் நின்று
அதிகாரம் செய்கின்றேல்

சுதிகாரக் கும்பங்களின்
சட்டமனை நிலைநாட்ட
அதிகாரம் செய்கின்றேன்
ஆனாம் அந்த வர்க்கத்திற்கு !

இங்கு வாழும் பாட்டாளி
இன்பமாய் வாழுதற்கு
என்று நான் உதவி செய்வேல்
எப்போது காலம் வரும்?

பாராஞ்சும் வர்க்கம் எங்கள்
பாட்டாளி நடத்துகின்ற
போதாட்டத்தில் பங்கு தோண்டு
போகக்கிடுவேல் வேட்டுவைத்து

ஒப்புயர்வான அந்த மனித
உரிமைப் போதாட்டத்தில்
துப்பாக்கி நான் நின்று
துரோகிகளைக் கட்டப்பிடிப்பேன் !

சமதர்மப் பூமியினைத் தரிசிக்க —பாஜமுனை யாழி

பொன் மயமாம், விடியற்
பொழு தொன்றைக் காண்பதற்காம் ...
இந்த மண்ட ஏத்தின்
இளைய புதல்வ ரோவாம்
ஒன்றுக்கச் சேந் தெழுந்து
உஷாராகி வீடு டார்கள் ... !

நிதி வரைய விட்டும்
நிமிந் தெழுந்த விடவர்கள் ...
இந்த வத்தில் விழிப்பாக
இனிமேல் நடப் பார்கள் ...!
நிச்ச யமாய்... தொடரும்
நீண்ட பய வைத்திக்
புது வகப் 'புதுவயப்
'பூ' விரியக் காண்பார்கள்...
நிதி யமாய் இவர்கள்
சமதர்மப் பூமியினைத் தரிசிப்பார் ...!
பொன் மயமாம், விடியற்
பொழுது... நிச மிங்கே...!

ஏதிய சுந்தரி விடியாலில்.... —பேறு மதேஷர்

கிருளைக் கண்டதும்
மருண்டு போய்
ஸிடாமல் விளக்கிகான்று ஏற்ற முதலும்
கன்.
சமுதாய நோய்களை
ஏஞ்சிகையில் எழுதிக்
சாயாமல் "ஏத்திர சிகிச்சை" ஒன்றைச்
செப்புங்கள்.

நுதலாளித்துவ அகமப்பை
நூர்க்கமாய் எதிர்த்து
முடக்காமல் "ஏஞ்சிக்கை" செய்ய
முதலுக்கள்.

ஏரங்கடல் காரச்சினை
ஏற்றியே அந்திருந்து
ஏரங்கடாமல் சுற்றியே ஏற்றிடப்
பாருக்கள்.

ஏதிரிகளை இனம் கண்டு
நன்பர்களின் துணைகொண்டு
ஒரு புதிய சுந்தரித்தற்கைப் பகடப்போக.

புது யூகர் !

ஆண்.....
 வயல்.....
 மலையில்.....
 இயத்திரமாய் மாறி.....
 'ஆவர்'—
 காரின்—ரெவட்டவுளிள்
 'ஏறி'—இறக்கி
 'புதுப்புது'—இன்பம் அனுபவிக்க
 தாம்—
 தூசி, பசி, துங்பம்.....
 என்ற—பழைய
 நயரில் மூழ்சி
 வாழும் ஜீவன் கள்
 எரிமலையாய்—மாறி
 வெடிக்க.....
 மலரும் ஒரு—அக்கிளிப்பூ.....
 அது—!

ஹெல்லிதாசன்

ச ம ர ச ம்

சத்தியம் தர்மமேன வர்க்க
 சமாசகம் பேசியெங்கள் வியர்க்
 குருதியில் சூத்தடிக்கும் கூட்டத்தார்
 வாசகங்கள் சாகங்கள்
 எரிமலை வரச் விழுந்த
 இரண்டொரு நீர்த்துவிகள்.

இருஞும் விடிவும்

இருஞுக்கு விடிவு தேடும்
 வெளிச்சங்கள் அணைவதனால்
 வைக்கறையின் ஜனனமொன்று
 யாய்க்காமல் போவதில்லை
 ஏனென்றால்
 இருளரக்கள் எங்கள்
 துப்பாக்கி முனையில்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண

இனியென்ன போறுப்பதற்கு

இருளினிலே நின்றங்கு
 வெளிச்சத்தைப் பார்க்கின்றேம் !
 ஓளிப்பார்ந்த இடமெல்லாம்
 மலர் கூட்டம் ;
 யாரங்கே பூரத்தை நாட்டியவர்—?
 யாருடைய உழைப்பினிலே
 உருவான மாளிகைகள் ?
 பின்னாலே நின்றிருக்கும்
 பெரியசாமி, குப்புசாமி
 குரவிரண்டும்
 ஒருமித்து கரமுயர் ந்தி
 'எம்முடைய இரத்தக்தால்'
 என்றெழுவித்துக்கொண்டிருக்க
 வெகு தொலைவில் இருக்கின்ற
 மாளிகையின் மின்னெனியில்
 மதுவெறியின் சிரப்பொலிகள்
 எதிரொலிக்குத் தொண்டிருக்க
 தேயிலையின் செடியினிலே
 மறைந்திருக்க ராஜமொ,
 'இனியென்ன பொறுப்பதற்கு
 புறப்படுங்கள்—
 கொட்டத்தை அடக்கிடுவோம்
 'அடக்குவது பொருத்தமில்லை
 அழிப்பதுதான் பொருத்தமினி !'
 என்றுமொரு குரல் வீருய
 எதிரொலித்து மறைகிறது.

—விராமங்

★ ★ ★

வ ரிசை

வயிற்றை நிரப்ப
 பான் வரிசையில் நாம்
 அவர்களோ—
 நம் வயிற்றிலடித்து
 வறிகிக்கொண்டதை
 வங்கியிற்போட
 வரிசையில் நிற்கிறோர்கள்.

“இளமை

மந்திரம்

ஒரு கண்ணத்தில்
அடித்தால் —
மறு கண்ணத்தையும்
திருப்பிக்கொடு என்று
— சொன்னவன்
எந்த மடையன்?
உலகைக் கூர்ந்து நான்
உற்றுப் பார்த்ததால்
உணக்கின்றேன் இங்கே
உண்மையைக் கேள்;
எவன் உணக்கு
— அடித்தானே
அவனுக்கு நீ —
திருப்பி அடி

செய்தி

அந்த ஊர் மக்கள்
ஆக்கே —
ஆவமரத்தின் பக்கத்தின்
அமர்ந்திருக்கும் அம்மனுக்கு
சில்லறையாக
செலுத்திய காணிக்கை
இங்கே —
மாடி விடாக ... !

உன்னைத்தான் . . .

நீ —
என்றே ஒருநாள்
சாகத்தான் போகிறுய்
அப்படி யென்றால்
வெறும் மரணத்தை விட
விரமரணம் ஆகாதோ ?

பொய்

அவர்களுக்கு —
பாலுடன் பழமும்
பஞ்சலைச் சுகமும்
ஆனால்
பாவிகள் நாங்கள்
எங்களுக்கே ... ?
என்றாலும்
தேர்தலில்
வாக்குப் போடு
உரிமையுண்டு
இதனால்
நாங்கள் எவ்வோரும்
இந்நாட்டு மன்னர்கள் !

?

இங்கே —
வள்ளிக் கெஷ்டிகள்
வளர் இடமில்லை.
இனி நாங்கள்
ஈள்ளிச் செஷ்டிகள்
வெட்டினால் என்ன ?

பாசம் — மூர் நஸ்பால்

பறை மேளம் நூறு
பாடைக்கு இருநூறு
பீடி
சிரட்டு
சுருட்டு ...
...
செலவுகளோ —
பத்து நூறு
கட்டிப் பிடித்து
ஏதறி அழ
ஆட்களோ ஐந்துரை
ஐபோ... ...
ஐயாவின்
ஆவி பிரிந்த இடமோ
உயோதிபர் மட்டு !

பாடசாலைப் புத்தகங்கள்,

உபகரணங்கள்

நாவல்கள்,

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்,

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்

விரப்பனையாளர் :

ஸ்ரீ கிருஷ்ண புத்தக நிலையம்

சிறந்த ஒவியபூஷ்டி அமைப்பாளர்கள்

நந்தாம்போன்னிடி,

கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

கிளிநொச்சியில்

அவையிக்க

உணவு

சிற்றுண்டி

பாண், கேக்

குளிர்பானங்கள்

சிற்றுண்டி கைவ ஹெரட்டல்

கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

என் எழுதுகின்றேம்?

— நீலவா போளையன்

என் எழுதுகின்றே ? எழுத்தாளர்களாகிய எமது எதிர்நோக்கும் ஒரு முக்கிய கேள்வி இது. இதற்கு ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் பதில் சொல்லித் தானுவேண்டும். பொதுப்படையாகக் கூறின் எதோ ஒரு குறிக்கோளை, ஒரு நோக்கத்தை வைத்துத்தான் நாம் எழுதுகின்றோம்.

தாங்கள் பொழுதுபோக்கிற காக எழுதுகின்றே என்று சில எழுத்தாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். சிலர் தங்களுடைய ஆத்ம திருப்திக்காக எழுதுகின்றார்களாம். வேறு சிலர் சுயவிளாம்பரத்துக்காக எழுதுகின்றார்கள், மற்றும் சிலர் பணத்துக்காக எழுதிக்குவிக்கின்றார்கள். ஆனால் நாம் உடைக மாற்றி அமைப்பதற்காக எழுதுகின்றோம்.

எழுத்தாளன் சமுதாயத்தில் முக்கிய பாக்திரத்தை வகிக்கின்றார்கள். அவனுடைய படைப்புக்கள் சமுதாயத்தில் ஏதோ ஒந்வகைத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தாக்கம் நன்மையைக் கொடுக்கும், அல்லது தீமையைக் கொடுக்கும். இது படைப்பின் நன்மையைப் பொறுத்துள்ளது.

எமது எழுத்து சமுதாயத்துக்கு நன்மை விளைவிப்பதன் அவசியத்தை உணர்ந்து நாம்

எழுதுகின்றோம். இந்த உணர்வை எமது படைப்புக்களில் வெற்றிரமாக வடிப்பதற்கு, சமுதாயத்தைப்பற்றி எமக்குத் தெளிவான கண்ணேட்டம் இருக்கவேண்டும். நாம் சமுதாயத்தைப் புரிந்து, அதாவது மனிதகுல வரலாற்றை சமுதாய, பொருளாதார அமைப்புக்களை, அதன் வளர்ச்சிப் போக்குகளை விளங்கி அந்த வளர்ச்சிப் போக்கை அனுசரித்து, அதற்கு உந்துதல் கொடுக்கும் வகையில் எழுதினால்தான் எமது படைப்புக்களால் சமுதாயத்துக்கு நன்மை விளையும்.

எமது சமுதாயத்தைபும், மனிதகுல வரலாற்றையும், சரியாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு, இதற்கு அடிப்படையாக உள்ள இயக்க இயலைத் தெரிந்து கொள்வது துணைபுரியுமல்லவா?

சரி இயக்க இயலேன்றால் என்ன? அது மனிதகுல வரலாற்றை, அதன் வளர்ச்சியை எப்படி நிர்ணயிக்கின்றது?

உலகத்திலுள்ள டடப் பொருட்கள் தனித்தனியாக இருப்பவையல்ல. அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்றை ஒன்று சார்ந்திருக்கின்றன. அது மத்திரமால்ல ஒன்றை

ஒன்று பாதிக்கின்றன. அத்துடன் இப்பொருட்கள் ஒரே நிலையில் தொடர்ந்து இருப்பதில்லை. இவை தொடர்ச்சியாக இயங்கிவருகின்றன. தொடர்ச்சியாக மாற்றிவருகின்றன. இவற்றில் பழையன மறைந்து அழிகின்றன. புதியன் தோன்றி வளர்கின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணம் இவற்றிடையே உள்ள முரண்பாடுதான். மனி தகு வரலாறும், வளர்ச்சியும் இந்த இயக்க இயலுக்குட்பட்டிருக்கின்றது. எழுத்தாளன் இந்த இயக்க இயலை விளங்கிக் கொண்டால்தான், அவன் சமூக வியலை தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு சமுதாயத்துக்கு நன்மையை விளைவிக்கக் கூடியவகையில் தனது படைப்புக்களை சிருஷ்டிக்க முடியும்.

இந்த இயக்க வியலின் அடிப்படையில் நாம் மனிதகுல வரலாற்றையும், அதன் சமுதாய பொருளாதார அமைப்பு முறை களையும் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

சமுதாயம் தொடர்ச்சியாக மாற்றிவருகின்றது. வரலாறு வளர்ந்து வருகின்றது. இதை எவராலும் மறுக்கமுடியாது. இந்த மாற்றத்துக்கான காரணம் என்ன? சமுதாயத்திலுள்ள முரண்பாடுதான். இந்த முரண்பாடு சமுதாயத்திலுள்ள பொரு

காலச் சக்கரம் திரும்புமா?

“உலகம் கல் ஆயுதங்களைவிட்டு எவ்வளவோ தூரம் முன்னேறி வந்திருப்பது போல், இந்தக் கொராட்டையையும் கைத் தறியையும் விட்டு நீண்ட தூரம் முன்னேறி வந்திருக்கின்றது. ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னால் ஒலைகளில் எழுதி வைக்கப்பட்ட புத்தகங்களை நான் பாட்டு யிழுசியத்திலே பார்த்திருக்கின்றேன். அந்தக் காலத்தில் சேட்டுகளின் கணக்கும், நாளாந்த சரவகலாசாலை மாண்வர்களின் நூல்களும்— நோட்டுப் புத்தகங்களும்கூட, இந்த ஒலைகளில்தான் எழுதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்த ஒலை யுகத்திற்கு திரும்பிச் செல்லும் படி, காந்திஜி ஆயிரம் முறை திரும்பத் திரும்பச் சொல்கூட்டும், டிட்டாக்கர் காகிதத்தையும், மோனே டைப்பையும், ரோட்டரி மிளினையும் விட்டுவிட்டு, ஒலைச் சுவடிக்கு உலகம் திரும்புமா? அப்படித் திரும்பாமல் இருப்பதில்தான் உலகத்திற்கு நன்

மை இருக்கிறது. சேவா கிராமத்தின் பஜனை நாமாவளிகளைப் பரப்புவதிலே, ஒரு வேணை கஷ்டமில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அநேக அறிஞர்கள் தங்கள் ஆயுள் முழுவதும் உழைத்து இன்றுவரை சேகரிக்கப்பட்டுள்ள அறிவையும் — விஞ்ஞானத்தையும் பரப்புவதற்கும், எல்லா மனிதர்களையும் கல்வியறிவுள்ளவர்களாகச் செய்வதற்கும், இவற்றின் உதவியில்லாமல் முடியாது. பாசிஸ்டுக் கொள்ளைக்காரர்களின் டாங்கிகள், வீமானங்கள், நீர்முழுகிகள், நெருப்புக் குண்டுகளுக்கு எதிராக காந்திஜி பழையகல் ஆயுதங்களை உபயோகிக்கும்படி சொன்னால், சிறிதனவு முனை உள்ளவன்கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. உனைங்கள், இது நேரான தற்கொலைக்கு ஒப்பாரும்.”

—ஊருல சாகிருத்தியாயன்,
(‘வால்காவிலிருந்து கங்கைவரை’
என்ற நாவிலிருந்து.)

ளாதார அமைப்பு முறையினால் ஏற்படுகின்றது.

மனிதகுல வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் மனிதனுடைய உழைப்பு முக்கிய பாத்திரத்தை வகிக்கின்றது. இந்த உழைப்பினால் ஏற்படும் உற்பத்தியும், பொருளாதார அமைப்பும், இத்தபொருளாதார அமைப்பிலுள்ள முரண்பாடும் சமுதாய அமைப்பையும் அதன் வளர்ச்சிப் போக்கையும் நிர்ணயிக்கின்றன.

மனிதகுல வரலாற்றில் தனிச் சொத்துடைமை தோன்றிய காலம் தொட்டு சமுதாயம் பொருளாதார அடிப்படையில் இருவர்க்கங்களாகப் பிரிந்து இருக்கின்றது. ஒன்று உழைக்கும் வர்க்கம்,

மற்றது அந்த உழைப்பைச் சுரண்டு அனுபவிக்கும் வர்க்கம். இதனால் இந்த இரு வர்க்கங்களுக்கு மிடையில் நிரந்திரமாக முரண்பாடு இருந்து வருகின்றது. உற்பத்திச் சாதனத்தை ஒரு வர்க்கம் தனது சொந்த உடமையாக வைத்துக்கொண்டு உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சுரண்டுவதே இந்த முரண்பாடு எழுவதற்குக் காரணம். இந்த முரண்பாட்டினால் இரண்டு வர்க்கங்களும் தொடர்ச்சியாக ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிவருகின்றன. இதனால் சமுதாயத்தில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. வளர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. வர்க்க முரண்பாட்டையும், அதன் தன்மையையும் ஒரு எழுத்தாளன்

சரியாகப் புரிந்துகொண்டு எழுதினால்தான், சமுதாயவளர்ச்சியை அனுசரித்து அவனால் எழுத முடியும். அவனுடையபடைப்புக்களில் கூர்மை இருக்கும்.

வர்க்கப் போராட்டத்தின் கீளாலைம், உற்பத்திச் சாதனங்களின் வளர்ச்சியாலும், உற்பத்திச் சக்திகளின் உறவுமுறையாலும் மனித சமுதாயம் வெவ்வேறு பொருளாதார அமைப்புக்களைக் கொண்ட சமுதாயங்களாக மாறி வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. இது வரலாறு கண்டுண்மை.

இச்சமுதாய அமைப்புக்கால கட்டடங்களிலுள்ள எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்

கள், அந்தந்தக்கால கட்டங்களில் வர்க்கங்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களை, அப்பானங்களை பிரதிபலிக்கின்றன; ஏனென்றால் அவர்கள் அந்த அந்தக் காலகட்டங்களில் வாழ்ந்ததினால், அந்த அந்த பொருளாதார அமைப்புக்களின்தும் வர்க்கப் போராட்டத்தின்தும் தாக்கங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

அடிமை முறைச் சமுதாயத்தின் எங்க சொச்சங்கள் அதன்பின் தோன்றிய சில இலக்கியப் படைப்புக்களில் அங்கொன்று பின்னோக்கிறமாகக்காணப்படுகின்றன. நிலப்பிரபுக்கு வசமுதாயத்தில் தொன்றிய இலக்கியங்கள் இந்த வர்க்க முரள்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். இங்கு உயர்ந்தோர் எனக்குருத்தில் நிலப்பிரபுக்கள், மன்றார்கள், பெரும் வணிகர்கள் முதலியோர் இதிகாசங்கள், காவியங்கள், பிரபந்தங்களில் கதாநாயர்களாக சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். சீழ்மட்டங்களி லுள்ளவர்கள் நாடோடிப் பாடல்கள், மற்றும் வாய்மொழி இலக்கியங்களில் இடம் பெறுகின்றனர். முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் வர்க்கப் போராட்டம் கூர்மையடைகின்றது.

முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் இரு வர்க்கங்களுக்கிடையில் நடக்கின்ற இந்தப் போராட்டத்தில் எழுத்தாளர்கள் எந்தப் பக்கம் நிற்பது? அவர்கள் ஒரு பக்கமும் சாராமல் நிற்க முடியுமா? அவர்கள் உணர்வுடனே அன்றியோ ஏதாவது ஒரு வர்க்கத்தின்கீழ்க்கம் நிற்கின்றார்கள் பக்கம்

சார்ந்து நிற்கும்படி அவர்கள் நிரப்பத்திக்கப்படுகின்றார்கள். நீதிக்கும் அநீதிக்குமிடையில் போராட்டம் நடக்கும்பொழுது எழுத்தாளர்களாகிய நாம் எந்தப் பக்கம் நிற்க வேண்டும்? தர்மத்துக்கும் அதர்மத்துக்கும் போராட்டம் நடக்கும்பொழுது நாம் தர்மத்தின் பக்கம் நிற்பதா அவ்வது அதர்மத்தின் பக்கம் நிற்பதா? சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கும் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்துக்குமிடையில் போராட்டம் நடக்கும் வேளையில் யில் எழுத்தாளன் எந்தப் பக்கம் நிற்பது? அவனுடைய பங்கு என்ன? இது அவனுடைய சமுகப் பார்வையை, அதாவது அவனுடைய வர்க்கக்கண்ணேட்டத்தைப் பொறுத்திருக்கின்றது.

மேலே கூறப்பட்டவை களை அனுசரித்து நாம் எமது சிறுஷ்டிகளைப் படைக்கும் பொழுது எமக்கு அநேக பிரச்சினைகள் எழுகின்றன.

முதலில் வர்க்கம் என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடனே சிலர் துள்ளி எழுகின்றார்கள். வர்க்கம்பற்றி எழுதுகின்றார்கள். இலக்கியத்தில் அரசியலைக் கலக்கின்றார்கள். பிரச்சார வாடை அடிக்கின்றது. என்றெல்லாம் கூப்பாடு போடுகின்றார்கள். இவர்களை ஒன்று கேட்கலாம் அரசியல் க்லாவாத நூய் இலக்கியம் என்று ஒன்று உண்டா? அப்படிப்பட்ட ஏதாவது ஒதுக்காய், தரமான படைப்பை இவர்களால் காட்ட முடியுமா?

கலை இலக்கியம் அனைத்துக்கம் குறிப்பிட்ட வர்க்கங்கள்

குடிக்கலது

கடி ஏறும்புகள்

—யோ. பே.

ஒரு ஒற்றையடிப் பாதையின் குறுக்காக கறுப்பெறும் புகள் சாரை சாரையாகப் போய்க் கொண்டிருந்தன.

அந்தப் பாதையில் வந்த மனிதர்களுக் கானை முதலிய பிராணிகளும் அவற்றைக் கண்டு விலகிப் போயினர்.

ஒரு மனிதனின் காலால் எத்தப்பட்ட ஒரு தவணை அந்த ஏறும்புச் சாரைக்குப் பக்கத்தில் வந்து விழுந்து கிடந்தத். அது ஏறும்புச் சாரையைப் பார்த்து “உங்களைக் கண்டு ஏன் மனிதர்களும் விலகி ஒடுகிறார்கள். மிகுங்களும் விலகி ஒடுகின்றன” என்று கேட்டது.

“நாங்கள் மிதிபட்டுச் சால் விரும்புவ தில்லை” என்று கூறின.

“அப்படி கென்றால்?” தவணைகளைக்காது கேட்டது

“எங்களை மிதிப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் எங்கள் பரம எதிரிகள்” என்று மீண்டும் ஏறும்புகள் கூறின.

“அப்படியானால்?” தவணைக்கு இன்னும் விளங்க வில்லை.

“எதிரிகளை நாம் கடித்தே தீருவோம்.”

“நீங்கள் எல்லோரும் அப்படித்தான்?”

“ஆம், நாங்கள் எங்கள் எதிரிகளை நன்பர்களாகக் கருதுவதில்லை; அதனால் எங்கள் கொள்கையை என்றும் மாற்றியதில்லை. நாங்கள் கடி ஏறும்புகள்!” என்று எல்லாம் சேர்ந்து கூறின.

ஞக்கு சொந்தமானவை. குறிப்பிட்ட அரசியல் மார்க்கங்களில் முடுக்கி விடப்படுகின்றன. கலை கலைக்காக, வர்க்கங்; ஞக்கு அப்பாறபட்ட கலை, அரசியலின்ருந்து பிரிந்த, அல்லது விடுதலை பெற்ற கலை என உண்மையில் ஒன்று இல்லை என்று ஒரு கிழத்தேசப்பேரினுடையிருப்பதை இவரே. ஞக்கு நாம் சுட்டக் காட்டத் தோன்றுகின்றது.

அடுத்தது, ஒரு எழுத்தாளன் தனது நிலைப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிருஷ்டிகளை வெற்றிகரமாக, உயிர்த்துவிடப்படுவதைகளாக படைக்க முயலும்பொழுது உருவு அமைப்புக்கள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியன்று. அவன்து வெற்றி அவன்கையானுகின்ற துறைகளின், வடிவங்களின் பரப்பளவைப் பொறுத்துள்ளது.

இலக்கியத்தில் நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் போன்ற துறைகளுக்கின்றன: ஒரு சிறுகதையில் அல்லது கவிதையில் ஒரு தணிமனிதப் பிரச்சினையை அல்லது சமூகப் பிரச்சினையை வர்க்கக் கண்ணேட்டத்துடன் முழுமையாக பிரதிபலித்துக் கிறுஷ்டிப்பது கடினம். காரணம் இவைகளின் உருவும் பரப்பளவும் குறுகியனவாக இருக்கின்றன இதற்கு சொல்லாட்சி, சொல்செட்டு, குறுகிய பரப்பில் பாத்திரங்களைப் படைக்கும் ஆற்றல் திறன் அவசியம்.

நாவலைப் பொறுத்த அளவில் இதன் உருவும் பெரிது.

பரப்பளவு விசாலமானது: இங்கு நாம் பாத்திரங்களின் வளர்ச்சியை, அவற்றின் முரண்பாடுகளை மோதல்களை விலகுவில் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு போதிய வாய்ப்புகள் உண்டு. நாடகத்துறையில் நாம் இன்னும் இலக்கு விலகிதைச் செய்யமுடியும். பாத்திரங்களின் பேச்சுக்கள், செயல்கள், அசைவுகள், முரண்பாடுகள், மோதல்கள் ஆகிய வற்றை ஒவ்வொரு பாத்திரத்தையும் முன்னொண்டுவெந்து நிறுத்தி அவைக்கு உயிர்த்துப்பூட்டி நாம் முரண்மாக சித்தரிக்க முடியும்.

எமது கதா பாத்திரங்களை நாம் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது, அவை தனியே உதிரிப்பாத்திரங்களாக அல்லாமல் சமூகத்தை யதார்த்தமாகப் பிரதிபலிப்பனவாகவும் வர்க்கங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துப்பனவாகவும் அமைய வேண்டும். தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், முதலாளிகள் ஆகியோரை பாத்திரங்களாக படைக்கும்பொழுது, அவர்கள் பேசும் மொழி, வாழ்க்கை அமைப்பு, அவர்களை வாழும் களம், அவர்களுடைய வர்க்கத்துறைம்சம் முதலியவற்றை கலாமச்தத்துடன் சித்தரிப்பது அவசியம்.

சிறுகதைத் துறையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நாள் எனது படைப்புக்களுக்கு விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் கதாநாயகர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுகின்றேன். தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் விழுங்கி, புரிந்து கொள்ளும்வகையில் அவர்கள் பேசும் மொழியில்,

அவர்களுக்கு தன்நம்பிக்கீட்டையெயும், போராட்ட உணர்வையெயும், வர்க்க உணர்வையெயும் கொடுக்கும் வகையில் நான் எழுதி வருகின்றேன். தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து கற்று, கற்றனவுகளைப் பட்டைத்திட்டி அவர்களுக்கு நான் திருப்பிக் கொடுக்கின்றேன்.

“மேடும் பள்ளமும்,” “உதயம்,” “ாணி நிலம்.” போன்ற எனது கதைகளில் நிறுத்தி அவைக்கு உயிர்த்துப்பூட்டி நாம் முரண்மாக சித்தரிக்க முடியும். போராட்டத்தையும் வர்க்கப் போராட்டத்தையும் பிரதிபலித்துள்ளேன்.

யதார்த்தவாதம்

யதார்த்த நெறி என்பது நனுக்க விவரங்களின் உண்மையைடைமை தவிர, வகையாதிரிக்குப் பொருத்தமான நிலைமைகளுக்கு இணங்க மெய்மை குன்றுத் வகையிற்சித்தரித்தலாகும்.

—1888 ல் மார்க்கிரட் ஹாக்னெஸ் என்ற எழுத்தாளருக்கு பிரெட்டிரிக் எங்கெல்ஸ் எழுதிய கடிதத்திலிருந்து.

யதார்த்தவாதம் முறோக்கு இயக்கங்களினதும்; புரட்சிகர இயக்கங்களினதும் கொள்கைக் குரலாக நிலைகொண்டுள்ளது.

—நேர்மை விலையியல்ஸ்

எங்கள் தோட்டக் காட்டில்

—இருப்போடை இந்தினம்

எங்கள் உடலில் இரத்தமில்லை
எங்கள் உடலில் வயர்வையில்லை
எல்லாம் ஊற்றி முடித்துவிட்டோம்
எங்கள் தோட்டக் காட்டில்
எல்லாம் ஊற்றி வளர்த்துவிட்டோம்.

உங்கள் வாழ்வை
உயர்த்திக் கொண்டார் — எங்கள்
உதிர் வியர்வை கொண்டு
உங்கள் வாழ்வை உயர்த்திக் கொண்டார்.

உயரப் பறந்து
உலவுகின்றீர் — எங்கள்
உடலின் சக்தி கொண்டு
உயரப் பறந்து உலவுகின்றீர்.

எங்கள் உடலில் எலும்புகள் மிச்சம்
ஏங்கித் தவிச்சும் இதயங்கள் மிச்சம்
எங்கள் வீட்டில் வறுமையின் கொடுமை
எங்கள் கூட்டில் புயலாய் வீசுது.

“எதிரொலி,” ‘ஓரே
கொடியின்கீழ்,’ “உலைக்
களம்” போன்ற கதைகளில்
முதலாளி வர்க்கத்துக்கும்
தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு
மிடையில் நடக்கும் போராட்டத்தை சித்திரித்துள்ளேன்

தொழிலாளர்கள், விவசா
யிகளுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து
அவர்களுடைய இன்ப துண
பங்களில், வர்க்கப் போராட்டங்களில் பங்குபற்றியமை
யால்தான் அவர்களை வெற்றி

கரமாக எமது காபாத்திரங்களாக நாம் இருஷ்ட்க்கிண் கிரேம். இத்தகைய எமது கிருஷ்ட்கள் வலுவுடையன வாக இருக்கின்றன. அவை நிலைத்து வாழும் என்ற நம் பிக்கை எமக்கு உண்டு. எது மாத்திரமல்ல. மனித சமுதாயத்தை மாற்றுவதற்கு, சுரண்டலும் சுரண்டப்படுத் துமர்ற ஒரு புதிய சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு உந்து சக்தியாக அமைவதற்கு எமது கிருஷ்ட்களைப் படைக்கின்

கிரேம். இது எமது வரலாற் றுப் பணி.

உழைக்கம் வர்க்கத்தின் பக்கம் நிற்கின்ற எழுத்தாளர் களாகிய எமக்கு எமது வர்க்கத்தில் உறுதியான நம்பிக்கையுண்டு. எமது உண்ணத லட்சியத்தில் நம் பிக்கை யுண்டு. அந்த லட்சியத்தின் வெற்றியில் நம்பிக்கையுண்டு. அதனால்தான் நாம் வெற்றிப் பாதையில் அணிவகுத்து உறுதியுடன் முன் சென்று கொண்டிருக்கின்றேய்.

களனியைப்பற்றி

களனியைப்பற்றி எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள், கலை இலக்கிய அன்பர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து ஏராளமான கடிதங்கள் வந்துள்ளன. இவைகள் அணைத்தையும் அப்படிபேப்பிரசரிக்க எமக்கு இடவசதி ஏற்பட்டாது என்ற காரணத்தினால், இவர்களின் கடிதங்களில் இருந்து சில பகுதிகளை மட்டும் எடுத்து, இரண்டால் சு இடமில் பிரசரிக்க முனைந்தோம். ஆனால் இந்த முயற்சிக்கட்ட இடவசதியைக் குறிஞ்சியளிப்பதற்கிறது. இந்த நிலைமைக்குக் களனியை தொடர்ந்தும் முகம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்தகாக அணைவரிடமும் பன்னிப்புக் கோருகின்றேய்.

களனியைப்பற்றிய உங்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு நாங்கள் எந்த நேரமும் மதிப்பளிப்போம். எனவே களனியைப்பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை எமக்கு எழுதுவான். அவை களனியின் பாதையை ஸ்திரப்படுத்தவும், பணியைப் பின்தோக்கிப் பார்க்கவும் உதவும்.

(ஆசிரியர் குழு)

சுத்தமரன் — சுலுவயான

உணவு வகைகள்

சிற்றுண்டுகள்

என்பனவற்றுக்கு சிறந்த இடம்

ராஜா ஹோட்டல்

க. ஸி. வி. தி.

பாந்தல்

உள்ளம் மகிழும் தூய சலவைக்கு

பாண்டியன் ஹோஸ்றி

கண்டி வி. தி.

பாந்தன்.

அடம்பன் கொடியும்

— சி. சண்முகநாதர் —

“விதானையார் நேரம் போகுது கைப்பிள்ளையை வீட்டில் கிடத்திப் போட்டு வந்த னன். என்ற கூப்பனைக்கெதி யாப் பதிஞ்சுபோட்டு என்னை விடுங்கோ, வீட்டை போகோ னும்.”

“உன்னடை அவசரத் துக்கு இஞ்செ ஒண்டுஞ்சு செப் பேலாது. சத்தம் போடாமல் நிக்கவேணும்; தெரியுமோ? வந்த சனமெல்லாம் நிக்குது கள். அவதான பெரிய அவசரப்பட்டு. அவன் வந்த உடன் அயவுக்குத்தான பதிஞ்சு போட்டு நீட்டாவே னும் போல்.”

“என்ன விதானையார் எனக்குப் புறது வந்த சனமெல்லாம் பதிஞ்சு போட்டுப் போட்டுதூக்கன். என்னைத்தான் வைச்சு மின்க கடுத்திரியன். எனக்கும் அவசரம் ஆபத்து இருக்குந்தாயே.”

“உண்கு அவசரமென்டா அதை முடிசுப் போட்டு வாவன். இங்கை வந்து எனக்கேண் அரியண்டம் குடுக்கிறோம். அவனில் எனக்கு ஆசை.... அதுதான் அவனை மின்க கடுத்தி வைச்சிருக்கிறந். எனக்கு நீர் விதானை வேலை பழக்க வந்திட்டர் என்ன?”

“நான் என்ன, னாயத் தத்தானே கேட்டஞ்சு விதானையார்.”

“என்னடி னாயம், எனக்கு னாயம் படிப்பிக்கப் போற்றி பேசவ கிடக்கு. உன்ற கூப்பன் இப்ப பதிய ஏலாது தள்ளிநில் அங்கால்.”

அவன் விளகி நிற்கிறான். வேறு சிலரின் கூப்பன்களைப் பதிர்து முடித்துவிட்டு எழும் பிக்கொண்டே “இனி இன்னடைக்கு பதினேராய வட்டாரம் பதிய ஏலாது. ஆரும் இருந்தா நாளைக்கு யாருங்கோ” என்றார்.

“என்ன விதானையார் இவனவு நேரமும் என்னை நிக்கவைச்சுப்போட்டு இப்பகடை சியாப் பதியேலாதன்டு சொல்லுறியன். இனி நாளைக்கொருக்கா நான் அலையட்டே.”

“கூப்பன் வேணுமென்டால் நாளைக்கு வந்து பதி. இவ்வாட்டிப் போ. ஒரு கூப்பனுக்கு ஆயிரத்தெட்டுப் பதிவு கேக்கிறோங்கள். நாங்கள் எல்லனவு கஷ்டப்பட்டுப் பதிஞ்சு உங்களுக்குக் கூப்பன் எடுத்துத்தாறம் என்டுதெரியுமே? உங்களுக்கெங்கு தெரியப்போகுது இதிலும்லைக்கட்டுக்கொண்டு போவியன்.”

விதானையார் தங்களின்மக்கள் சேவையைப்பற்றிப் பிரசங்கம் நடத்துகிறார். அதைக் கேட்டுக்கொண்டி

ருக்க அவனுக்குப் பொறுமையில்லை.

“உண்டு கூப்பன்தானே விதானையார் பதிஞ்சுபோட்டுப் போங்கோவன்.”

இனிப் பதிய ஏலாதென்டால் ஏலாதுதான். நான் இப்ப வசரமாய் ஒரு இடத்தை போகவேணும்.”

“அதுக்குள் ஒரு அவசரமே.”

விதானையாருக்குக் கோபம் ‘பொத்துக்கொண்டு’ வந்தது. “ஓ.....எனக்கு அவசரந்தான். எளிய கரையாட்சியாருக்கு என்ற அவசரத்தைப்பற்றிக் கேக்கிற துணிச்சல் இருக்கோ? உதெல்லாம் நாங்கள் தந்த இடம். உன்ற கூப்பன் பதியேலாது போ. தம்பியலை இவளின்றை கூப்பனைப் பதிய வேண்டாம். நான் ஒருக்கா இவளின் ரசெருக்கெடுத்துப்போட்டு விடுறன்.”

அவளின் வட்டாரத்துக்குரிய பதியும் அட்டைக்கீலமிடித்துக்கட்டி வைக்கிறார்.

“தம்பியலை உதில் நிக்கிறவைக்கு மட்டும் பதிஞ்சுபோட்டு எல்லாத்தையும் வடிவாக்கட்டி அந்தக் கடையில் வைச்சுப்போட்டு வாங்கோ இனி வாறவைக்குப் பதிய வேணும். வாசிக்காலை பில் வைச்சுக்-கூப்பன் பதியிறா

என்டு இரண்டுதரம் பிரசித் தம் போடுவிச்கும் அவைக்கு நேரத்துக்கு வந்து பதிஞ்சு போட்டுப் போக நோவாய்க் கிடக்கு..... பிற்திப் போன்று அறுவாள்கள் இல்லையென்டுவாங்கள் நான் வாறன்.”

அவளைப்பற்றி அவர் என்னியதாகத் தெரியவில்லை. அவருடைய என்ன மெல்லாம் நேரத்துக்குப் போய் ‘இரு இழுவை இழுவிற்றில் தான்’ தனியார் கொட்டில் கள் இருந்த காலத்தில் என்றால் விதானையாருக்கு ‘ஸ்பெஷலாய்’ இரண்டு காத்திருக்கும். இப்போதுவறணை வந்த பிறகு அவரும் நேரத்துக்கு ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது.

விதானையார் போய்விட்டார். அவருக்கு ஆத்திரம்.

அதை ஒரு வழியாலும் வெளிக்காட்ட முடியாததால் அழுளையாக வரத் துடிக்கி ரதி.

“ஏன்டி ஹர்த்தம்மா விதானையார் உன்னே ஒடை இப்பிடி நிக்கிரூர்?” அருகில் நின்ற பிலிப்பாச்சிக் கிழவி கேட்கிறார்.

“அதுதானை எனக்கும் விளங்கிக்கல்; நான் கொஞ்சமெண்டா என்ன ஏதும் சூறையாய்க் கதைசெய்கிறேனே? மரியா ஸதயாத்தானே கதைசெய்கிறேன். உண்ணேனச் சொல்லன ஆச்சி நான் வந்துஇதில் எவ்வளவு நேரமா நின்டான். இந்தாள் என்னத்துக்குத்தான் என்னேட சண்டை பிடிக்குதெண்டு தெரியல்ல.”

“நானும் பாத்துக் கொண்டுதான் நின்டான். நீ எப்போ வந்தனி. அந்தாளும் வேண்டுமெண்டுதான் உங்களை விட்டிட்டு மற்ற ஆக்களிட கூப்பனைப் பதிஞ்சது. உண்ணில் ஏதோ பழைய கோபம் ஒண்டு விதானையாருக்கு இருக்குப்போலை.” சூகமாகச் சொன்னாள் மரியம்மா.

“ஓ....இப்பான் விளங்குதெனக்கு இவர் என் இப்பிடத் தள்ளாருமென்டு, அந்தக் கக்கூசுக்கட்டின் பிரச்சினையில் இவைக்கு நான் மசிஞ்சுபோகல்லையெல்லே அதுக்குத்தான் மனுஷன் இப்பயழாங்க வெளிக்கிட்டிருக்குப்போல ... சரி இனி நின்டு என்ன செய்கிறது நாளைக்கும் ஒருக்கா வந்து பாப்பம்.”

உத்தரவாதமும்

இறுதிப்பாடும்

உள்ள வேலைகளுக்கு

அம்பாள் கடைச்சல்
தொழிற்சாலை
வெலிங்டன் சந்தி

ஸ்ராண்வி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சுத்தமான—சுரையான

- ★ உணவுவகைகளுக்கு
- ★ தீற்றுண்டிவகைகளுக்கு
- ★ குவரிபானங்களுக்கு

விஜயம் செய்யுங்கள்

சாள்ஸ் டி லக்ஸ்

உரிமையாளர் :

பி. டி. சாள்ஸ்
சண்டிக்குளம் சந்தி,
விசுவமடி.

அவன் போகிறான், ஒன்றை வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவங்கள் அவன் மனத்திறையில் நிழலாடுகின்றன.

அவனுக்கும் அடுத்த வீட்டுக் காராக்கும் ஏற்கனவே பிரச்சனைகள், சண்டைகள். அது ஒரு நீண்டாலை வரலாறு. இரண்டு வீட்டுக் காணியையும் பிரிக்கும் யேலி யின் அருகில் அவன் ஒரு மலைடூம் கட்டினான். அதன் கட்டு வேலைகள் அரைவாசியில் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது வேலையின் மறுபக்கத் தில் ஒரு கிணறு தோன்றிவிட்டது.

“மீண்டும் பிரச்சனைகள்... சண்டைகள்.

கிராம நீதிமன்றத்தைத் தவிர அதற்குக் கீழான அச்சாரி நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் இந்த மாகூட விவகாரம் எந்தித்து விட்டது. எதுயுமே அந்தப் பிரச்சனையை ஒழுங்காகத் தீர்த்து வைக்கவில்லை.

“இஞ்செபார் ஹாத்தமா நீ உண்சை வளவுக்கை கக்கூக்கட்டியிருக்கிறுப். அவன்றை கிணறும் பக்கத்தில்தான் இருக்கு. கக்கூக்கையிட ஒதுவீட்டுக்குக் கிணறுதான் முதியெந்த தேவை. மாங்சாட்சியைப் பொறுத்து நீதான் அவனுக்கு வட்டுக் குடுக்கோனும். அதோடை நீ முழுக்கக் கட்டி முடிக்கையில்லத்தாரே. இம்மட்டோடை விடன்.” ஒரு நாள் இஞ்செபாத் தலைவர் அவளைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னார்.

“என்ன ஜூயா! நீங்க சொல்லுத் தைத் தீவிள்ளன,

மேலுக்கு ஒரு அட்டி கல்லு வைச்சைக் கொங்கிறிற்றுப் போடுற வேலைதான் சிடக்கு. அதை வீட்டச் சொல்லுறியள். அதுகுயில்லாம நான் கக்கூக்கை கிடங்கு வெட்டிடக் கட்டவந் தொடங்கினுப் பிறகு அடாத் தாய்க் கொண்டு வந்துகிணந்தை வெட்டியிடத்துக்கு நான் ஏன் விட்டுக் கொடுக்கோ ஜூம்? மனச்சாட்சிப்படி சொல்லுங்கோ ஜூயா! நான் இவ்வளவு செலவழிக்கப் போட்டிருக்கிறேன். இப்பவந்து இப்பிடிச் சொன்னால் நூய்மோ?”

அவன் பணிந்து கேட்டார். அவளின் பணியைப் பயிற்சுத்த நினைத்தார் அவர்.

“எனக்குத் தெரியும் ஜூர்த்தம்மா. நீ செலவழிச் சிறுகளறது உண்மைதான். நாங்கள் அவனுடை கைத் தூக் உண்சை செலவில் அரைவாசியை எண்டாறும் வாங்கித் தரப்பாக்கிறம். நீ இணங்கிவாவன்.”

“அவன் என்னேடை சண்டை பிடிக்கின்துக்கா வேண்டித்தான் கிணறு கிண்டின வன். எண்டாறும் நான் அதைப்பெரிசா எட்டாமலுக்கு அவன் கிணறு கிண்டின செலவில் அரைவாசியைக் குடுக்கிறன். அவனை வேறே இடத்தில் கிணந்தைக் கிண்டைச் சொல்லுங்கோவான்.”

அழுத்தமாகக் கேட்டாள் அவன்.

“என்னவோ நீங்கள் ஒரே ஆக்கள், உங்களுக்குள்ள சண்டை சச்சரவு இல்லாமல்

இருக்கவேணும் என்டோன் நாங்கள் பாபெடுகிறோம். நீங்கள் எண்ணடா எண்டால் அமுங்குப் பிடியில் நிக்கிறியன்.” அவரால் வேறேன் நும் சொல்ல முடியவிக்கில். நங்கள் சட்டமனையச் சொல்லி சதோ கூறிவிட்டுப் போய் விட்டார்.

பிறகொருநாள் விதானையார் வந்தார்.

“ஹர்ததம்மா நீ ஒன்றிந்த விஷயத்தில் இப்பிடிநிக்கிறோம். பெரிய ஆக்கள் சொல்லுறுத்தையும் கொஞ்சமெண்டான் கேக்கக்கூடாதோ?”

“பேரியாக்கள் சொல்லுறுத்தைக்கெத்ததான் வேணும் விதானையார். கேக்கக்கூடாதெண்டு நான் நிக்கவில்லை. ஆன அவை சொல்லுறுத்தையும் கொஞ்சமாய்க் கிருக்கவேண்டுமோ வேணும்.”

“இப்பாயம் இவ்வாசம் என்னதைச் சொல்லிப் போட்டம். டி. ஆர். ஒ. ஜூயா கூட நீதான் விட்டுக் கொடுத்தால் நல்லதெண்டு சொன்னவார்.”

“அவருக்கென்ன தெரியும். அவர் கந்தோறில் இருந்துகொண்டு உங்கடைபேச்சுக்கேட்டு அதுக்கேற்றபடிதானே பதில் சொல்லுவார்.”

“அப்பிடியெண்டாள் நான் இப்பாயமில்லாத ஒரு கிண்ணடை சொல்லுறுப்பு.”

“அப்பிடியில் விதானையார். நான் சொல்லுறுப்பு

நெண்டு நீங்கள் கோவிக்கக் கூடாது. சன்றரறியிட்டை ஏழும் துண்டுவாங்கித் தானே நான் கக்கூசுகட்டத் தொடங்கினான். கிணறு பக்கத்தில் முன்னமே இருந்திருந்த தெண்டால் சன்றரறி துண்டு தரமாட்டார். நான் கக்கூசுகட்டத் தொடங்கினுப் பிறகு வெட்டின் கிணத்துக்காக கக்கூசு சுடியெண்டு எல்லா குஞ் சொல்லுறியள். நான் என்னெண்டு இதை ஞாய மெண்டு ஏற்கிறது."

சொல்லிவிட்டு விதானையாரைப் பார்க்கிறோன். அவர் பேசாமல் நிற்கிறார்.

"கண்டியாய்ச் சொல்லுறன் விதானையார். நீங்கள் ஆரென் சொன்னுவென்ன நான் மட்டும் கக்கூசு இடிக்க மாட்டான். கோட்டுக்குப் போய் வழக்காடுறதெண்டாலும் நான் ஒம்தான்."

அடுத்த பேச்சிலிலே, விதானையார் போய்விட்டார். அதன் பிறகு அவளைத் தேடி ஒருவரும் வரவில்லை.

சாதாரண பிரஜைகளுக்குள் ஏற்படும் சிறிய பிணக்குக்களைப் பெரியதாக்கி, அவர்களின் பிரச்சனைகளைத் தாப மிட்டு வளர்த்து, அதிலே இலாபம் தேடிக்கொள்வது மட்டுமில்லாது, பசைகூடக் கிடைக்கும் இடத்தில் ஓட்டிக் கொள்ளு, தங்கள் அதிகாரத் தைப் பயன்படுத்தி மற்றைய பக்கத்தைத் தட்டியடக்கி சம்பந்தப்பட்ட பக்கங்கள் மேலும், மேலும் முரண்பட்டு வாழும் செய்வதையே தமக்குடைமையாக்கி வாழ்ந்து

கொண்டு, சமூகத்தில் கண்ணியமான பெரிய மனிதர்கள் என்ற போர்வையில் உல்லி வந்த அவர்களின் தகிடுத்தங்களுக்கு அவள் இடங்கொடுக்காதது பெருத்த ஏமாற்றத்தையும் உண்டு பண்ணி விட்டது.

அன்றைய சம்பவத்திற்குப் பழி வாங்கச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த விதானையாருக்கு ஒரு துரும்புச் சிட்டுக் கிடைத்துவிட்டது. வினோயாடிப் பார்க்கிறோர்.

விதானையார் என்றங்கூப்பினைப் பதியாமற் கடத்துகிறார் என்பது அவளுக்கு இப்போ நன்றாகப் புரிந்து விடது.

"நானோக்கும் பதியிருப்போன்றோ. இவன் பதியமாட்டுவெண்டு சொன்னால் ஆரிட்டைப் போய்ச் சொல்லுறது. அவங்கள் எல்லாரும் ஒரு ஆக்கள்தாடன். எனக்குக் கூப்பன் இல்லாமய் பன்னவும் யோசிப்பான் அவன்." அருகில் வந்தவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்.

"என்ன ஹர்ததம்மாக்கா, என் விதானையார் கூப்பன் பதியமாட்டுவெண்டு சொன்னவர்?"

விதானையாருடன் இருந்து கூப்பன் பதிந்து விட்டுக்கைக்கிணில் வந்துகொண்டிருந்தது மூன் வீட்டுக் காந்தன் கேட்டான்.

"அந்தக் கக்கூசுப் பிரச்சனையை வைச்சுக்கொண்டு

தான் அந்த நிலை நீண்டவர் போல சிடக்கடா தம்பி."

"நானும் அதைத்தான் வேசிச்சனான்க்கா. நாளோக்கு நீங்கள் விதானையாரில்லாத நேரமாய்ப்பாத்துக்கொண்டு வாங்கோ. நான் பதி ஒரு சிகிட்டிரன் விதானையார் பிறகு கேட்டால் சனத்துக்கள்ளு வைனிக்காமல் பதிஞ்சு போட்டன் என்டு சொல்லிநான் சமாளிக்கப் போடுவன்."

"ஏன் தம்பி அப்பிடி ஒளிக்கப் பதிய வென்றும் சொல்லுப் பாய்பம். விதானையிடை சொல்லுக் கேக்காத ஆக்களுக்குக் கூப்பன் பதியப் படாதெண்டு அரசாங்கம் கட்டமா போட்டிருக்கு."

"சும்மா எல்லாத்துக்கும் நான்டுகொண்டு நிக்காமல் இவன் பொடியனிட்டைக் குதேதுப் பதிஞ்சு போட்டுப் போரம் இரடி." இவ்வளவு ரோமும் ஒன்றும் பேசாமல் எனக்கென்ன என்றிருந்த சிலிழுரையின் புத்தியதி இது.

"நீ சும்மா இரு சிகினியா, உனக்கெப்பயும் இந்த நசியல் புத்திதான். இவையின்றை ஆட்டத்துக்கெல்லாம் நெடுக் கூடுதலுக்கு நாங்களென்ன பொம்மையனே? நீ நாளோக்கு நேர கொண்டுபோய்க் குடிபதியிருப்போ இல்லையோ என்டு பாப்பம் ஒருக்கூ ஆக்ரோஷமாக எழுந்தது மேரியின் குரல்.

"நீங்கள் சொல்லதும் சரி தான் மேரி அக்கா. தெடுகு. நெடுகு இவையனை இப்பிடியே விட்டா எல்லாரில்லும் ஏற்றி

மிதிக்கத் தொடங்கி விடுவினம். நீங்கள் நாளைக்கு நேரவந்து பதியிறதுதான் நல்லது.”

ஆச்ரோஷமாக ஏழாந்தமேரியின் குரல் காந்தவின்மனதிலிருந்த அழுக்குகளையும் காற்றேடு அள்ளிச் சென்று விட்டபோலும், எந்த எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று அவனுக்கு இப்போ புரிகிறது.

வீட்டுக்குப் போகிறான் ஹார்த்தம்மா. பிள்ளை மலம் கழித்து உடலெல்லாம் அளைந்துகொண்டு கிடக்கிறது. மூத்தவன் பிரான்சீஸைக் காண வில்லை அவன் எங்கோதன் தெருத்த சிறுவர்களுடன் விளையாடப் போய்விட்டான்.

அவன் புருஷன் தொழிலுக்குப் போய்விட்டான் அவனுண்டு அவன் தொழிலுண்டு அதைத் தரா அவனுக்கு கொரைந்றும் தெரியாது. வீடு நிவாசம் முழுவதும் அவன் தலையிறதுதான்.

‘அறுவாங்களுக் கெங்குதெரியப்போகுது எங்களுக்கிருக்கிற வேலையும் கரைச்சலும். அவங்களுக்கென்ன. அவங்களின்றை வீடு களில் பிள்ளை பாக்கவும், பெண்சாதிமாருக்குச் சீலை தேங்கக் கவும் கள்ளத் தோணி எண்டு புடிச்சுவைச்சிருக்கிற பொடியனிருக்கு’ மனதிற்குள் திட்டிக்கொண்டே பிள்ளையத்தாக்கிக் கழுவுகிறுள்.

அதேத்து நாள் வீடிந்து காலைவிட்டு மணியாகவில்லை. மேரி இரண்டு மூன்று பேரையும் கூட்டிக்கொண்டு ஹார்த்தம்மாவிடம் வந்துவிட்டாள்.

“ஹாத்தம்மா கெதியா வெளிக்கிடு. இன்னைக்கு நேரத்துக்குப் போய்க் கூப்பனைக்குடு. என்ன செய்யிருப்பெண்டு பாப்பம். நாங்களும் வாறம். எங்களுக்கு வித விதயாரோ இல்லாட்டி விதாண்யாருக்கு நாங்களோ என்னைத் தீவிடபோட்டு அறிவும்.”

ஹார்த்தம்மா, மேரி இன்னும் சிலர் நிறகிறார்கள். விதாண்யார் வந்து ஹார்த்தம்மா நில்றதைக் கவனிக்க வில்லைபோ என்னவோ பதி ஞாராம் வட்டாரக் கட்டை அவிழ்த்துக்கொண்டு “பதி ஞாராம் வட்டாரக்காரர்வாருங்கோ” என்று அழைக்கிறா.

ஹார்த்தம்மா மட்டும்தான் வந்து விதாண்யாரின் அருகில் நிறகுபுன்.

“உனக்கெல்லே பதிய மாட்டனெண்டு சொன்னான்னான். புறகு இங்க என்னத் துக்கு வந்தன?”

“ஏன் விதாங்காயார் என்ற கூப்பா பதியிறதுக்கென்ன?”

“பதி விறதுக்கென்ன எண்டு சொல்லுவன், சனம் நிக்குது. போ அங்கால்.”

“நான் என் போகோ ஆவும்? என்ற கூப்பன் எண்ணகள்ளக் கூப்பனே? நீங்க எப்பிடி அதைமட்டும் பதியமாட்டனெண்டு சொல்லுவீயன்? நான் ஒருக்காக கச்சேரி வரைக்கும் போய் இதைப்பற்றிக் கேட்டுத்தான் பாக்கப்போறன்.”

அவளின் எதிர் பாராத இந்தத் தாக்குதல் விதாண்

யாரைக் கொஞ்சம் பயமுறக்கி விட்டது என்றாலும் பணிந்து போவதற்கு அவருடைய மான உணர்ச்சி இட்டுக்கொடுக்கவில்லை.

“உன்ற கூப்பனில் கொஞ்சப் பிரச்சனை கிடக்கு. அதக்கு இப்பெந்றமில்லை கூறுதல் வீட்டில் கொண்டந்துபடி”

“அதென்ன புதுசா ஒரு பிரச்சனை அதையுமொருக்காச்சோல்லுங்கோவன்.”

“இதில் நின்ற சந்தம் போடாமப் போடி வெளியாலை”

“இஞ்சாரும் விதாண்யார் நாங்களோன்றும் உமக்குவைச்சுகுடி நட்டுகுடியில்லை. போடி வாடி எண்டுகூடுதயாம் மரியுதையாய்க்குத்திடும்.”

மேரியின் இந்தப் பேச்சை வெள்ளாளப் பெருக்குடிமகஞன் விதாண்யாரால் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை.

“மரியாதை வேணுமோ அம்பாவுக்கு. கரையாடிச்சியனைல்லாம் ஒண்டாச்சேந்து வந்திடியலோடி? இது கறிக்கடை எண்டு நினைச்சியலோ? இல்லாட்டி என்னை உங்கடை புநூஜன்மார் எண்டு நினைச்சியலோ? போங்கடி எல்லா கும் வெளியில்.”

“நாங்கள் கரையாடிச்சியன்தான். நாங்கள் மானத்தோடை சிவிக்கிறஞ்சுங்கள் நீர் வெள்ளாள்தான் எண்டாலும் உம்மைப்போல நாங்

கன் தப்பிலித்தன மாயப் பிழைக்கிற ஆக்களில்லை."

"இப்ப எண்ணடி செய்யப் போறியள் எவ்வாரும்?"

"தமிழ் நீர் இவ்வளவு அடாதுடித்தனமாய் நிக்கப்படாது. அவளின்றை கூப்ப ஜெயும் பதிய வேண்டியது தானே உம்மண்ட வேலை. அதுக்கு நீர் மாட்டுவேண்டால் அவளவை இப்படித் திக்கிறதில் ஏதும் விழையே?"

இராமசாமிக் கீழ் வன் இதைச் சொன்னதும் வெள்ளாளரின் தெரிவு இருக்கிற தென்று நம்பியிட்டு எதான்ன மாருத்துத் தின்டாட்டமாகி விட்டது.

"நீங்கள் வெள்ளாளரும் அவளவைக்காகக் கணத்திக்கை வந்திட்டியன்றன. ஒவ்வொன்றைடையும் வைக்கக் கேவ ஏவ ஏயிய இடத்தில் வைக்காமல் நீங்கள் குடுத்த இடம்தானே அவளவை இப்படித் திக்கிற வாலை."

"இப்பதான் உங்களுக்கு வெள்ளாளரையும், கரையா

ரையும் தெரியது. இவ்வளவு காலமும் நீங்கள் வெள்ளாளரெண்டிட்டு எங்களை விட்டு வைக்கல்ல. எல்லாரிட முதுகிலுயந்தான் குதிரையேறின வீங்கள்."

"நாங்கள் வெள்ளாளரும் வில்லைக் கரையாருமிக்கலை. நாங்களெல்லாரும் உங்களைப் போல ஆக்களால் தங்களுத் தப்பட்டவர்கள். உங்களைப் போல ஆக்களால் குடுக்கப் பட்டவர்கள்."

"இனியும் நீங்க எங்களை வெள்ளாளரெண்டும்கரையாரெண்டும் மரிசுக்க காட்டிப் பிழைக்க வாலது. நாங்கள் நாங்கள்தான்; நீங்கள் நீங்கள் தான். நீங்கள் வெள்ளாளரெண்டாப்போல நாங்களும் நீங்களும் ஒன்றில்ல. அவன்கள்கரையாரெண்டாப்போல நாங்களும் அவங்களும் வேறு மில்ல."

"நாங்கள் எல்லாரும் ஒண்டா நின்டுதான் சொல் அறம், இனி மேறும் எங்கடை முதுகில் நீங்கள் குதி

ரையேற இனியும் விடமாட்டம்."

"இப்ப ஹர் ததம்மா வினர் கூப்பனைப் பதி."

விதாண்யார் தனக்கு ஆதரவரக எதிர்பார்த் திருந்த வெள்ளாளக் குரல்கள் எல்லாம் விதாண்யாருக்கெதிராக ஒலித்தன.

சணக்கூட்டம் அதிகமாகி விட்டது. எல்லாப் பக்கத்திலிருந்தும் ஹர்ததம்மாவின் கூப்பனைப் பதியுமாறு விதாண்யாரை நெருக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

விதாண்யாருக்கு என்ன சொல்லுதென்றே தெரிய வில்லை 'எலாது' என்று சொல்ல எண்ணினார். அவரது மனைவி, மக்கள் வீடு, வாசல் எல்லாம் அவரின் மனக்கண்ணின் முன்னே நிழலாடியதும் அந்த எண்ணம் ஒடிவிட்டது.

ஹர்ததம்மாவின் கரங்களில் இருந்த கூப்பனை வாங்கிப் பதிவதற்காக விதாண்யாரின் கரம் நீண்கின்றது:

சுதந்திர உரிமை

"ஓ! இரான வர்க்கங்களைக் கொண்டுள்ள ஒரு சமுதாயத்தில் எழுத்தாளர்க்கதந்திரம், இலக்கியச் சுதந்திரம் என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் வெறும் கட்டுக்கதை; வெறும் மயக்குத் தோற்றம்."

அச்சம்

பொதுமக்கள் மாற்றத்தை விரும்பாது இருக்கும்போது அவர்களின் முடத்தனதைக் கண்டு முதலாளித்துவ வர்க்கம் கல்லை கொள்கிறது. அவர்கள் புரட்சிகர உணர்வு பெறுங்காலத்தில் அவர்களது நுண்ணிய அறிவுத் திறனைக் கண்டு பெரும் அச்சம் கொள்கிறது.

—கார்ஸ் காக்ஸ்

உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடு— பின்னணியும் பின்நோக்கும்

—வாயன்

கீழூத் தேசங்களைப்பற்றி யும் அவற்றின் வரலாறு, மொழி, இலக்கியம், சமயங்கள், கலைகள் முதலியனபற்றி யும் மேல் நாட்டு அறிஞர்கள் பலர் சிறப்பாக ஆராய்ந்துள்ளனர் என்னும் கருத்து பல ரிடையே ஆழமாக வேலூன்றி யுள்ளது. இக்கருத்து முற்று முழுதாக உண்மை அல்லதே வினாக்கல், சிற்கில் துறைகளில், ‘வினாக்கல் பூர்வமான’ ஆய்வுகளை மேல்நாட்டு கல்விமான்கள் சிவர் நடத்தியுள்ளனர் என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதே. இன்று சோஷலில் நாடுகள் சிவாலியாக ஆசிய-ஆபிரிக்காக்ஸ-இலக்கியங்கள் குறித்துச் சில பல கணமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

ஆயினும் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒருவிஷயம் தெளிவாயிருந்து வந்துள்ளது. மேலும் தேசங்கள் “உலகயாண்ட” காலத்திலேயே அந்நாடுகளில் கூட முத்தேய ஆராய்ச்சிகள் தொடங்கப்பெற்றன. விசித்திரமான விஷயங்களைக் கற்க விரும்பும் ஒரு சிவர் எல்லாக் காலத்திலும், எல்லா நாடுகளிலும் இருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளிலும் அத்தகைய “பைத்தியங்கள்” சில சமஸ்கிருதம், தமிழ், இந்தி, யப்பானி ய மொழிபோன்ற ஆயல் யொழிகளையும் இலக்கிய இலக்க

ணங்களையும் கற்பதில் பெருங்காதல் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் கீழூத் தேயங்கள் சம்பந்தமான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டோரிற் பெரும்பாலானார் ஒதோ ஒரு வகையில் மேல்நாட்டு அரசாங்கங்களோடு நெருங்கிய தொடர்புடையோராயும், அவற்றின் ஆதரவை வேண்டி நின்றே ராயும் இருந்தனர்.

பிரித்தானியர், பிரேரங்கக்காரர் முதல்யோர் தாம் ஆண்ட நாடுகளில் தமக்கு உதவக்கூடிய வகையிலேயே இத்தகைய ஆய்வுகளைப் பிரதானமாக நடத்துவித்தனர். தொடக்கத்திலேயே வகையிலை வேதத்தைப் பறப்புவதற்காகக் கற்கப்பட்ட கீழூத்தேய மொழிகள், பின்னர் அவற்றைப் பயன்படுத்தி ஆய்வுகளையும் பரம்பரையும் பொறுத்து கொள்ளப்பட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லாது போயிற்று. பல்கலைக் கழகங்களில் குறைந்தபட்சத் தேவைகளுக்காகக் கூட, பிரிட்டனின் வர்த்தகத் தேவைகளுக்காகவும், மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் தேவைப்பட்டனவேயன்றி, முன்னர்போல் “உலகை ஆள்வதற்காக” அவை அத்தியாவசியமாய் இருக்கவில்லை. கடந்த பத்துப் பதினாந்த வருடங்களில் ஆயிராக்கான போன்ற ஆய்வுகளை வெளியிட, ஆபிரிக்கா நாடுகள் பற்றிய ஆய்வுகளே பிரிட்டிஷ் பல்கலைக் கழகங்களிட மேற்கொண்டுள்ளன.

நிக்கக் கல்லூரி இத்தகைய தொன்றேயாகும். அக்கல் ஓரியில் தமிழ் கற்ற பல ஆங்கிலையர், அக்காலத்தில் நிர்வாகிகளாயும், யுத்தகாலத்தில் ஒர்றர்களாயும் பல்வேறு சதிகளைத் திட்டபவர்களாயும் பணிபுரிந்து வந்திருக்கின்றனர். இன்றும் அக்கல்லூரியின் தமிழ்ப்பகுதிக்குக் கிரிட்டிஷ் வெளிநாட்டு விவகார அமைச்சிர்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் உண்டு.

இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பின், பிரிட்டன் வல்லரசு அந்தஸ்தை இழுந்து, குடியேற்ற நாடுகளில் நேரடியான ஆட்சிக் செல்வாக்கைக் கைவிட்டபொழுது, தொடர்ந்து பெரும் அளவில் கீழூத்தேய ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லாது போயிற்று. பல்கலைக் கழகங்களில் குறைந்தபட்சத் தேவைகளுக்காகக் கூட, பிரிட்டனின் வர்த்தகத் தேவைகளுக்காகவும், மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் தேவைப்பட்டனவேயன்றி, முன்னர்போல் “உலகை ஆள்வதற்காக” அவை அத்தியாவசியமாய் இருக்கவில்லை. கடந்த பத்துப் பதினாந்த வருடங்களில் ஆயிராக்கான போன்ற ஆய்வுகளை வெளியிட, ஆபிரிக்கா நாடுகள் பற்றிய ஆய்வுகளே பிரிட்டிஷ் பல்கலைக் கழகங்களிட மேற்கொண்டுள்ளன.

கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. இதற்குச் சாரணம் அந்தக் கண்டத்திலேயேஇப்பொழுது பிரிட்டனின் அக்கறைகள் (கூடுதலான முதலீடு, ஏற்று மதி, செல்வாக்கு) உள்ளன. அதாவது ஒரு வர்மில் சோல் வதானால் மேலில்தேய நாடு களின் அரசியல்—பொருளா தார—ராஜதந்திர தேவை ஞக்குஏற்பவே அங்கெல்லாம் கீழுத்தேய ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியிலேயே இரண்டாவது உலகப் போருக்குப்பின் அமெரிக்கா அதிகம் அதிகமாக கீழுத்தேய ஆராய்ச்சிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தொடங்கியது. பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஒல்லாந்து முதலிய குடியேற்ற நாடுகள் இரண்டாவது உலகப் போருக்குப்பின் பலங்குன்றி மெல்ல மெல்ல சுருங்கிப்பின்வாங்கத் தொடங்கிய வேளையில், அவற்றின் ஸ்தானத்தை அமெரிக்கா பிடித்துக் கொண்டது. இன்று, பிரெஞ்சுக்காரர் ஆண்ட இத்தோன்றியாலும் அமெரிக்க ஏகாதிபதி பத்தியமே பெருந்துகொண்டது. நாட்டின் பொருளாதாரத் தைச் சுரன்டுவதை நோக்கு வோர்க்கு. குரோப்பிய காலனித்துவத்தை அமெரிக்க காலனித்துவம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டமை புனருகும். (இதில் சோனியத்தினியனும் அண்ணமக்காலங்களில் பங்கு போட முனைகிறது.)

அரசியல் பொருளாதார, ராஜதந்திர, இராணுவத் துறைகளில் கீழுத்தேயக்கள் பலவற்றில் அமெரிக்கா ஜடுருவல் செய்ததையொட்டிப் பற்பல புதிய கலாசார நிறுவனங்கள் தோன்றின: தோற்றுவிக்கப்பட்டன. வெளித் தோற்றத்துக்கு, ஆபத்தற்ற, தூயகாசார விஷயங்களைத் தழுவிய விஷயங்களையே ஆராய்கின்ற பல கழகங்கள் எழுந்தன. சிலவற்றை அமெரிக்கரே நேரடியாக நடத்தினர். தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ், இந்தோனேஸியா போன்ற நாடுகளில் அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களின் ஆதரவிலே பல நூதன ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்தியா, இலங்கைப்பாளர் நாடுகளில் இலங்கையர்மூலம் வில் ஸ்தாபனக்கள் நடத்தப்பட்டன. உதாரணமாக இப்பொழுது காலாவதியாக விட்ட ஸமாவீ பிரச்சாலயம் ஒரு காலத்தில் இலங்கையில் ஏழியா பவுன்டேஷன் திறுவனத்தின் ஆதரவில் இயங்கியது என்பது பலரும் அறிந்த செய்தியாகும்.

இவ்வாறு அமெரிக்கச் செஸ்லாக்கில் பெருந்திட்டத் துடன், ஆசிய—ஜரோப்பிய “கல்வியாளர்” உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப் பெற்றதே அனைத்து வகுக்குத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம், தென் கிழக்காசிய நாடுகள் சிலவற்றில் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழுகின்றமையாலும், அவர்களுக்குச் “சிறுபான்மையிளர்” பிரச்சினைகள் இருப்பதாலும் அவர்கள் மத்தியில் ஜடுருவிலே செய்யப்போதிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என-

விவரவாய்வுவாய்வுவாய்வுவாய்வு

முகம் எழுத்தார்கள்! [?]

சமீபகாலமாக, இலக்கிய உலகில் எழுத்தாளர்கள்—விமர்சகர்கள், கலைஇலக்கியப் படைப்புக்களை அறிமுகம் செய்வது, விமர்சிப்பது மிக விணேதமானது—சிரிப்புக்கிடமானது!

படைப்பின் தரத்தை—அது எந்த வர்க்கத்திற்குச் சேவைசெய்ய எழுதப்பட்டது என்ற உண்மையை அலகி ஆராய் வேண்டியவர்கள். அதை வேண்டுமென்ற மறைந்து, சொந்த இலாபங்களுக்காகவும், தங்களுடைய ‘நட்பை’— நெருக்கத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும், சில வேளைகளில் தான் சார்ந்து நிற்கும் அரசியல்—இலக்கிய அணியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காகவும் விமர்சனம்—அறிமுகம் என்ற போர்வையில் படைப்பளிக்காக ‘முகமன்’ கூறும் கைங்கியத்தைச் சற்றும் கூச்சம் இன்றிச் செய்து வருகின்றார்கள்.

இதன்மூலம் மக்களை ஏமாற்ற முனையும் இவர்கள் விவரவிலேயே அம்பலப்பட்டு நிற்கும் நிர்வாணக்கோலம் பரிதாபத்துக்குரியது.

இவர்களையெல்லாம் இனிமுகமன் எழுத்தாளர்கள் என்று அழறுக்க வேண்டுமென்று கலை இலக்கிய வாசகள் அபிப்பிராயப் படுகின்றன.

விவரவாய்வுவாய்வுவாய்வுவாய்வு

நெண்ணி, அமெரிக்க ஆசிய ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் பங்கு பற்றாவதன் நெறிப்படுத்தப் பட்டதே அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம், அமெரிக்க ஆதரவு இருந்து வந்த தால் இம்மன்றத்துக்கு என்றுமே நிதிப்பிரச்சினை இருந்த தில்லை.

அடிப்படையில், ஒதன் விந்தியாவிலே திராவிடக் கழக இயக்கம், தமிழரக்கழகம், நாம் தமிழர் இயக்கம் முதலியவற்றின் விளைவாகப் பொதுவாக மக்கள் மத்தியில் ஊனப்படும் மொழி உணர்ச்சிக்குத் துபம்போட்டு, நை அதிகப்படுத்தி, "சஸ்வதைத் தொடர்பானை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் அங்கு பிரிவினைச் சூக்கினாக்கும், பிறபோக்குச்

"வானி" மை விற்பனை செய்யுங்கள்

கள்ளி பிரதிகள் எதித்து விற்பனை செய்ய விரும்பும் விற்பனையாளர்கள், கலை இலக்கிய அன்றர்கள் அனைவரும் பிரதிக்கு பதினைந்து சுதம் வீதம் கமிஷன் கழித்து, தேவையான பிரதிகளுக்குரிய பணத்தை மனியோடராக அல்லது போஸ்ரல் ஆடராக அனுப்பி வைத்தால் பிரதிகள் அனுப்பி வைக்கப்படும். பணம் கிளிநொச்சி தபாற்றந் தோரில் மாற்றக்கூடியதாக நிர்வாகி, "கள்ளி" என்ற பெயருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

சுக்கினலுக்கும் வலுவூட்டு வதே அமெரிக்கரின் தந்தி ரோபாயங்களில் ஒன்றாகும். இவற்றைச் சாதிப்பதற்குத் திரையிட்டு மறைக்கக்கூடிய "ஆராய்ச்சி" நிறுவனமாகப் பயணபடுத்தப்பட்டதே அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிமன்றம்.

இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை முதலிய தேசங்களில் அம் மற்றும் பல்வேறு நாடுகளிலும் தேசிய ஒருமைப் பாட்டுக்குக் குந்தகம் விளையிக்கக்கூடிய அத்தனையையும் ஏகாதிபத்தியம் செய்துவந்துள்ளது, செய்து வருகிறது. Divide and Rule, "பிரித்தான்" என்பது பிரித்தானியர் வெகு திறமையாயும் நூட்பமாயும் வையாண்ட ஆட்சிஉபாயம். இந்தியாவிலே, இந்து - முஸ்லிம், ஆரியர் - திராவிடர், பிராமணர் - தாழ்த்தப்பட்டோர், என்றும் அவ்வாறே இலங்கையில் தமிழர் - சிங்களவர், இந்துக்கள் - பௌத்தர், பொத்தர்கள் - கிறிஸ்தவர்கள், மலைநாட்டுச் சிங்களவர், சமத்திலச் சிங்களவர், என்றெல்லாம் பாகுபாடுகளையும் பேதங்களையும் சுற்படுத்திய அந்தியர் மக்கள் ஒற்றுகைப்பட்டு. ஜனதாயகத்துக்கும், சோஷலிஸ்ததுக்கும் போராடுவதைத் தடுக்க முயன்றனர். இதற்கான பல்வகுப்பட்ட சுதிகார ஸ்தாபனங்களில் ஒன்றுதான் அன்மைக்காலத்தில் அனைத்துங்கத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் என்றும் பெயரில், இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, மொரின்ஸ், பிஜீத்திவு முதலிய தேசங்களில் தமிழ் மக்கள் பலரைக்கொண்டு நடத்தப்படும் கழகம்.

இனக், மொழி, மதம் முதலிய உணர்ச்சிக்குரிய விஷயங்களில், "ஆராய்ச்சி" என்ற பெயரில் மோசமான விபரிதமான கருத்துக்களைத் தாவுவதும், தனி நாடு, சுயாடசி, முதலிய எண்ணங்களைத் தூண்டுவதும் இம்மன்றத்தின் தலையாய குறிக்கோள்களில் ஒன்றாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இதை இலகுவில் சாதிப்பதற்காக, இம்மன்றத்தின் தலைமைப்பீடிடம் வெசு சாதுரியமாக முற்போக்குச் சிந்தனை படைத்தவர்களை அனுகூலவதில்லை; அவர்களை முக்கியமான விஷயங்களுக்கு அனுமதிப்பது மில்லை. தெண்ணகத்தில் இரண்டாவது மாநாடு நடந்த பொழுது தி. மு. க. வின் ஒக்டூமைப்படுத்தும், பக்கபலத்துடனும், அது வழிநடத்தப்பெற்றது. நான்காவது மாநாடு இந்நாட்டில், தமிழர் கூட்டுளிச் சுக்கிள்களின் முழு பலத்துடனும் நடத்தப்பெற்றது. இதில் நாம் ஊன்றிக் கவனிக்கவேண்டியது, திட்டமிட்டே சோஷலிஸ்டுகளையும், முற்போக்காளர்களையும் விலக்கி வைத்து, அவர்களைத் தமிழின் விரோதிகள் எனக் காட்டுயலுத்தாராகும்.

எனினும் ஏகாதிபத்தியச்சார்பும், முற்போக்கு எதிர்ப்பு நோக்கமும்கொண்ட மன்றத்தினர் தமது திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பக்கத்துக்கண்யாக அனைத்திரட்டியோரைப் பார்த்தவுடனேயே அவர்களது சயருபம் தெளிவாகிவிடுகிறது. வெளி நாட்டுப் பிரமுகர்களுக்கு உண்டியும் உறையுக்கும்

அவிக்கவேண்டும் என்ற சாக்கில், உள்ளூர்ப் பண்மூட்டைகள், மேனைட்டுத் தாக்கம் தமிழில் எவ்வாறு அமைந்தது என்பதைக் காட்ட வேண்டும் என்ற பெயசில் கதுதோலிக்கபாதிரியாளின் பங்களிப்பு, இளைஞர்களின் உழைப்பு என்ற கோஷத்தில் தமிழரக வாவி பரின் பங்குபற்றல். இவற்றே காலங்காலமாக யாழ்ப்பாணத்தில் செல்வாகருடன் விளங்கிய சில குடும்பங்கள், பிரமுகர்களின் முக்கியத்துவம் இவையே யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பெற்ற மாநாட்டில் வெளிப்படையான அமசுங்கள். ஆனால் இவற்றுக்குப் பின்னால் சர்வதேசச் சதி ஒன்றே இடம் பெற்றது என்பதுல் ஜியலில்லை.

இழக்கு பாகிஸ்தான் (இன்று பங்களாடுதல்), இந்தோனேஸியா, முதலிய, நாட்டுகளில் இளைஞர்களைத் தூண்டிவிட்டுப் பயணபடுத்தியது போல யாழ்ப்பாணத்திலும், மொழியணர்ச்சியில் வளர்க்கப்பட்ட இளைஞர்களைப் பகட்டுகளாக உருட்டி, அசம்பாலிதங்களை ஏற்படுத்தி, பிரினினீச் சுக்திகளுக்கு மேலும் வலுவளிப்பதே தலைமைப்

பிடத்தின் பிரதான சூறிக்கோளாக இருந்திருக்கிறது. இத்தகைய பிறபோக்கு அடிசியல் திட்டங்கள் அடிப்படையான குறிக்கோளாய் இருந்தபடியாகவேயே, மாநாட்டிற்கு உண்மையான தமிழ் அற்ஞாகளை அழைக்கவோ அல்லது பரந்துபட்ட முறையில் பிரதி நிதி களை வரவழைக்கவோ தலைமைப்பீடும் கவனங்கு செலுத்தவில்லை. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் முற்போக்காளர்களையும் தேசியவாதிகளையும் வேண்டுமென்றே ஒதுக்கித் தள்ளுவதைத்து. இந்தி யாவிலிருந்து ஜானாத்தனம் போன்ற 'கழிவுகளை' யேதிட்டமிட்டு இறக்குமதி செய்தது.

இன்றைய நிலையில் இந்த நாட்டைப்பற்றி உய்கிள பல பாகுங்களில் அவதூரு செய்யவும், குழப்பமான ஏருத்துக்களைப் பறப்பவும், இழயாநாட்டைத் தலைமைப்பீடும் பயன்படுத்த எண்ணியலு என்பதிலும் ஜியலில்லை. உண்மையாக தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாடுள்ள இந்தாட்டுத் தமிழ்எழுத்தாளர் எவ்வரையும் மாநாடு தக்கபடி சோத்துக்கொள்ளாமை அதன் பகுக்காரர்பையும் அந்தரங்கத்தை

யும் காட்டுகிறது எனலாம். மாநாட்டையொட்டி நடைபெற்ற புத்தகக் கணகாட்சியில், ஆறுமுகநாவவர் பெற்ற இடத்தை என்னினால் எவருக்குத்தான் ஆத்திரம் உண்டாகவது?

ஆனால் ஒன்றுமட்டும் கூறவாம், மாநாட்டை நடத்திய வர்கள் மக்களை மதித்துப் போற்றவில்லை. அவர்களைப் பயன்படுத்தவே விரும்பினர். கருத்தரங்களில் பண்புக்குப் பதில் ரணநிலையே கணிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாகச் சாதாரண மக்கள் இதில் உணர்வு பூர்வமாகக் கலந்து கொள்ளவில்லை. மாநாட்டின் போலித்தன்மையும், விதேசியத்தன்மையும், உயர்மட்டத் தன்மையும், அடிப்படையான ஆங்கில மேரகமும், அரசியல் அட்டகாசங்களும் எப்படி யோழுதலிலிருந்தே சாதாரண மக்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது. மக்களை எந்தக் கெட்டிக்காரனும் ஏமாற்ற முடியாது. எனவேதான் இறுதிக்கட்டத்தில், மாநாட்டைப் பயன்படுத்தி, தனிதாடுகோரும் குரல்கள் எழுந்ததும், மக்கள் பொத்தென்று கைவிட்டனர்.

இயற்பண்புவாதம்

இயற்பண்பு நெறியானது (Naturalism) கட்டாய விளைவக் கெளுன் பொதுமக்கள் சார்ந்த மனப்பான்மையையும் மழுங்கடிக்கிறது. இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாத வரலாற்று நோக்கையும், கருத்து பயனளிக்கும் வகையிற் செயற்படுவதற்கு இன்றியமையாத உணர்வையும் அது இழக்கச் செய்கிறது. இதன் விளைவாகச் சுற்றுடலைப் பற்றிய நுனுகிய புலக்காட்சியும் வருணணையும் கேவரம் மனக்கள் தோற்றமாகவும் கருத்துப் பொருளாகவும் நிலையிழந்து விடுகின்றன.

— ஹாக்காஸ்

ஒரு தீர்ப்பு.....!

கேள்வ மாநிலம் கும்பில் கிராமத்தின் கொள்ளை வட்டிக்காரனும் காடிய நிலப் பிரபுவமான சங்கர நாராயண ஐயர் என்பவரை யும், அவனது அடியாளையும் கொலை செய்த தாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு நக்ஸல்பாரிகள் என அழைக்கப்படும் மார்க்கிள்டு வெளி விளை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்து 31 பேர்களில் 23 பேர்களை அந்த வழக்கிலிருந்து மட்டும் விடுதலை செய்து மீதுமள்ள 8 பேருக்கும் ஆயுள் தண்டனைவிதித்து திருவெண்தபுரம் மாட்டட் நீதிபதி பி. என். சந்திரசேகரபிள்ளை கூறிய தீர்ப்பில், கொலைக் குற்றத்திற்கான அதிகப்படச் சுன்டனை (தூக்குத் தண்டனை)யை வழங்காது, குறைந்த தண்டனையான ஆயுள் தண்டனையையுதான் வழங்குதாகவும், அதன் காரணம் என்ன என்பதுபற்றியும் அவர் குறிப்பிடும் தீர்ப்பின் சில வரிகளை உங்கள் சிந்தனைக்கு வைக்கிறோம்.

“பார்த்த மாத்திரத்தில் திடுக்கிடவேத் துக் கோரமானதாகத் தெரியும் குற்றத்தின் தண்மையால் மட்டுமே அடித்துச் செல்லப் படாமல், இக்குற்றம் வை நிகழ்ந்துள்ளது என்பதன் காரணத்தையும், இதர உண்ணம் களையும், சந்தர்ப்ப நிலைமைகளையும் சரியான முறையில் ஆந்து பரிசீலித்துப் பருத்தாராய் வேண்டியது அவனியம்.”

“இங்கே குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளவர்கள் இம்மாதிரி கொலை புரிவதன் மூலமும், ஆயுதப் புரட்சியின் மூலமும் இந்த நாட்டில் ஒரு சோஷவில் சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும் என்ற கொள்கையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்.”

சோஷவிலம் என்ற கருத்து, இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் அரசு கொள்கைகளை வழி நடத்தும் கோட்பாடுகள் பற்றிப் பிரிவில் ஒரு வகையில் ஒப்புதலைப் பெற்றதுதான். எனவே சோஷவிலத்தை நிர்மாணிக்க வேண்டுமென்ற அவச்சாதாரண இடையை வேட்கையில் சட்ட விரோதமானது என்பது எதுவுமில்லை. ஆனால் அதற்காகக் கொலை பரிவநை நாட்டின் சட்டம் அனுமதிக்காது.”

“மேலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளவர்கள் மேற்கொண்ட பயிற்சி வகுப்புகள், ஏற்றுக்கொண்டுள்ள போதனைகள், இதர நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் பார்க்கும்போது இவர்கள் (இந்த சமூகத்தின்மீது) ஆயந்த அதிருப்பு கொண்டவர்களாகத் தெரிகிறது.

“இவர்கள்மீது சமத்தப்பட்டுள்ள குற்றமான கொலையின் மூலகாரணம் அரசியலே என்பது தெளிவாகத் தெரிவதால், இதனை அரசியல் மேதா விவாசத்துடனேயே அனுகூலமாக வேண்டும். இவர்களைத் தூக்கு மேடைக்கு அனுப்புவதன்மூலம், பிரச்சனைக்குத் தகுந்த பரிகாரம் கிடைத்துவிடும் என நான் கருதவில்லை”

“கொலை செய்யப்பட்டு மடிந்துபோன சங்கரநாராயண ஐயர், ஏழை எனிய மக்கள் தன்னிடம் அடலூஸ்வத்த நகைகளை மீண்டும் வங்கியில் வைத்துப் பணம் பெற்று வந்திருக்கிறோர். இதன் மூலம் அவருக்கு, 48 லிருந்து 78 சதமாணம் வரை இலாபம் கிடைத்துவிடுது.”

“கொலைக்கு எதிராகக் கடுமையான தண்டனைகள் அவை நிச்மான்னைம் தடுக்க இருக்க வேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லப் படும் அதேநேரத்தில் சங்கரநாராயண ஐயர் புரிந்துபோன்ற இம்மாதிரியான சமுதாய விரோதக் குற்றங்களுக்கும் அவை மேற்கொண்டு நிச்மான்னைம் தடுக்கும் முறையில் அதேமாதிரியானதொரு கொடிய தண்டனையைக் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் சட்டம் இருக்க வேண்டும்.”

“எனவே இந்த மாதிரியான கொடிய சட்ட விரோதக் குற்றங்களுக்குக் கரியான கடுமையானதொரு தண்டனையை உடனடியாக வழங்க முன்வராத நிலையில், சட்டத்தைத் தங்கள் கைகளிலேயே மக்கள் எடுத்துக் கொண்டு விடுவார்கள். அப்புறம் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்ற உரத்த சத்த மானது, காலங்கடந்து போடப்படும் வெற்றுக் கூச்சலாகவே இருக்கும்.”

“இந்த வழக்கில் இவர்களால் கொலை செய்யப்பட்ட சங்கரநாராயண ஐயர் சமுதாய விரோதக் குற்றச் செயலில் உடையிருந்தார் என்பதை இவர்களுக்குக் குறைந்த தண்டனை வழங்குவதற்கான தக்க முகாந்திரமாக எடுத்துக் கொள்கிறேன்.”

“அதுமட்டுமல்லாமல் மேலும் இதுபோன்ற குறைந்த தண்டனை என்பது, சங்கரநாராயண ஐயர்போன்ற சமுக விரோதிகளுக்கு அத்தகைய குற்றங்களைப் புரியாமல் தடுக்கும் வண்ணம் அவர்களுக்கான ஒரு தண்டனையாகவும் இருக்கும் எனவும் கருதுகிறேன்.”

ஆதாரம் : “மனிதன்” டிசம்பர் ’73
(இந்தியா)

கானிக்து நீதி உதவுவீர்

எமது நாட்டின் ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்களான உழைக்கும் மக்களின் நலன் களுக்குக்கூந்த. வரலாற்றில் யிக உயர்ந்தபுதிய மக்கள் ஜனநாயக கலாச்சாரத்தை உருவாக்கும் போராட்டம் சடந்த பல ஆண்டுகளாக நடந்து வந்துள்ளது. இப்போராட்டத்தில் சஞ்சிகை பத்திரிகைத் துறைகளைப் பொறுத்த வரை யிகவும் சிக்கலான நிலைமைகளுக்கூடாக தொன்னிட்டு வந்துவிட்டது. மக்கள் கலாச்சாரத்தை முன்னெடுக்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல ஏடுகள் பொருளாதார, ஸ்தாபன பலமின்மையாலும், அந்திய, உள்நாட்டு பிறபோக்கு ஏகபோக ஏடுகளின் பாலிசுத் தாக்கங்களினாலும் மறைந்தபோயின, பலவிதமான நெருக்கடி களுக்கிடையில் இரண்டொரு சஞ்சிகைகளே சில அருடங்களாகத் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

ஆனால் எமது நாட்டில் வளர்ந்துவரும் பாட்டாளி வர்க்கத்தினாலும் உழைக்கும் மக்களினாலும் தேவைகள் மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் புதிய கலாச்சார வடிவங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் வேண்டி நிற்கின்றன. உழைக்கும் மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் படைப்பாளி என் போராட்டங்களினாலே மேறும் மேறும் தோன்றிய வண்ணமுள்ளனர். எமது நாட்டிலிருந்து வெளியாகும் அநேகமான பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பன உழைக்கும் மக்களின் நலன்களுக்குச் சேவை செய்யவோ அன்றி பட்டாளி வாக்க எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்கு களம் கொடுக்கவோ தயாராயில்லை. ஏனெனில் அவை கரண்டும் வர்க்கங்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார வஷயங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே வெளிவருகின்றன. அவை சாதாரண பாமர மக்களை ஏமாற்றி, மக்களின் பலவீசமான உணர்வுகளான இன், மொழி, மத, பாலியல் உணர்ச்சிகளைக் கிளாரி அதிவிருந்து இலட்சக் கணக்கில் பணம் சம்பாதித்து வருகின்றன.

இந்த நிலைமைகளில்தான் உழைக்கும் மக்களினாலும் தேசத்தினாலும் கலாச்சாரத்தை

பேணிவளர்க்கும் நோக்குடனும், அந்திய, உள்நாட்டு பிறபோக்குக் கலாச்சாரத்தை எதிர்த்துப் போரிடவும் உழைக்கும் மக்களினாலும். படைப்பாளிகள் நாட்டும் ஆயுதமாக ‘களனி’ ஆரபிக்கப்பட்டது. போதிய பொருளாதார பலமின்மையால் உன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ‘களனி’ வளர்ந்து வரும் தேவைகளுடன் ஒப்பு நோக்கும்போது மாதம் ஒரு முறை தன்னும் வெளிவரும் தேவைகள் உள்ளன. ஆனால் காகிதத் தட்டுப்பாடு, விலையுயர்வு, அச்சுக்கூலியுயர்வு சீனைய அச்சுச் சாதனங்களின் விலையேற்றம் இத்தியாதி காரணங்களினால் ‘களனி’ யின் நோக்கை அடைவதில் பெரும் இடையூறுகள் உண்டன. ஏகபோக முதலாளித்துவ ஏடுகளுக்குக் கிடைக்கும் விளம்பர உதவிகள் எமக்குக் கிடைக்கும் எஸ் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அவைகள் சுவர்ச்சியைக் காட்டி வியாபாரம் செய்வதால் வாசக்கள் ‘எக்கேடு கெட்டாலும் நியாச செய்னான்’ என்ற போக்கில் அடிக்கடி பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளின் விலையைக் கூட்டி இரைபாம் சம்பாதிக்கின்றார்கள். உழைக்கும் மக்களின் நலன்களுக்காக வெளிவரும் ‘களனி’ தவ்வாறு செய்ய முடியாது என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

எனவே மக்களுக்குப் பிரயோசனமான நிலைவான விஷயங்களுடன் ‘களனியை வெளியிடுவதற்காகவும் அதைப்பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்காகவும் புதிய திட்டம் ஒன்றை நாம் தயாரித்துள்ளோம். அதாவது அச்சுக் கூங்களில் நெருக்கடியையும் செலவைபும் கட்டுப்படுத்துவதற்காக குறைந்த பட்சம் சிறிய அளவிலான அச்சுக் கூங்களையாவது ‘களனி’க்குச் சொந்தமாகப் பெறவேண்டும் என்பதே அது. இதற்காக நாம் ஆரம்பித்துள்ள நிதி சேகரிக்கும் இயக்கத்தில் அனைவரும் ஊக்கமுடன் ஒத்துழைத்து ‘களனி’யின் நோக்கை அடைவதில் உங்கள் பங்காக் செலுத்துவிர்கள் என நம்புகின்றோம்.

விடையுமாக உழைக்கும் மக்களுக்கு, மக்கள் படைப்பாளிகளும் ‘களனி’யைப் பாதுகாத்து வளர்க்கும் பணியில் முன் கையெடுத்துச் செயல்படுவார்கள் என தம்புகின்றோம்.

பத்திரிகைக் குழு,
மக்கள் கலாச்சாரப் பேரவை,
திலிநோச்சி.

இந்த நாட்டில் ஒரு புதிய மக்கள்
ஜனநாயக கலாச்சாரத்தைக் கட்டியெழுப்பும்

"கவனி"யின் பணியில்
நீங்களும் ஒன்றிணையுங்கள்.

"கவனி" க்கு

- ★ படைப்புக்களை அனுப்புங்கள்.
- ★ விமர்சனம் செய்யுங்கள்.
- ★ சந்தர் சேருங்கள்.
- ★ விற்பனையை அதிகரியுங்கள்
- ★ நன்கொடை உதவுங்கள்

இவை மாத்திரமே "கவனி"யின் பாதையையும், பலத்தையும்,
ஏதிராளத்தையும் குறிப்படுத்த வாணிகள்.

இப்பத்திரிகை கிளிதோச்சி மக்கள் கலாச்சாரப் பேரவைக்காக முரசுமூலங்கள் யைச் சேர்ந்த க. இரசராத்தினம் அவர்களால் நல்லூர் நாவைன் பதிப்பக்குதில் பதிக்காக்கப் பெறப்பட்டது.